

ΟΥΤΕ ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΟΥΤΕ ΦΟΒΟ

Όπως είναι γνωστό, στις 28 Οκτωβρίου 2019, ημέρα επέτειου τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς τοῦ "ΟΧΙ", δολοφονήθηκε ἀπὸ τὴν ἀλβανική Ἀστυνομία ὁ Βορειοηπειρώτης Κωνσταντῖνος Κατσιφάς. Ὁ Κατσιφάς, 35 χρονῶν παλληκάρι, βρῆκε τὸν θάνατο στὸ χωριὸ του, τοὺς Βουλιαρᾶτες, ἐπεὶδὴ ὑψωσε μιὰ μεγάλη Ἑλληνική Σημαία. Οἱ Ἀλβανοὶ ἔδωσαν τὴν σορὸ τοῦ Κατσιφά για ἔνταφιασμό, δέκα ὀλόκληρες μέρες μετὰ τὴν δολοφονία του !

Στὴν κηδεῖα του μετεῖχαν πλῆθος ἀπὸ Ἑλλαδίτες καὶ Βορειοηπειρώτες καί, μάλιστα, διαμένοντες στὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι διαδήλωσαν τὸ ἐθνικὸ φρόνημά τους καὶ τὴν ἀντίδρασή τους στὸ συγγερὸ ἔγκλημα.

Ὅταν, ὅμως, ἀνακοινώθηκε ἡ τέλεση τοῦ τεσσαρακονθήμερου μνημοσύνου τοῦ παλληκαριοῦ, ἡ Ἀλβανία σκλήρυνε τὴν στάση της. Ἔτσι, σὲ πολλοὺς ἀπαγόρευσε τὴν εἴσοδο, χαρακτηρίζοντάς τους "ἀνεπιθύμητα πρόσωπα". Ἀρκετοὶ δὲ Βορειοηπειρώτες ἐν Ἑλλάδι διαμένοντες, ματαίωσαν τὴν μετάβασή τους στοὺς Βουλιαρᾶτες, φοβούμενοι τὸ "φακέλλωμά" τους ἀπὸ τοὺς Ἀλβανούς.

Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ τακτικὴ τῆς γείτονος, τόσον ἀπέναντι στὴν Ἑλλάδα, ὅσο καὶ ἀπέναντι στὴν Βορειοηπειρωτικὴ Κοινότητα, ἡ ὁποία εἶναι ἀνεγνωρισμένη Ἐθνικὴ Μειονότητα, κλείνει τὴν πόρτα τῆς εἰσόδου της στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωση. Γιατὶ βασικὴ προϋπόθεση νὰ γίνῃ μιὰ χώρα μέλος τῆς Ε.Ε., εἶναι ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν της καὶ τῶν τυχόν μειονοτήτων, πού ἐγκαταβιοῦν σ' αὐτήν.

Ἐνοεῖται, ὅτι τοῦ ἀλβανοῦ πρωθυπουργοῦ Ἐντι Ράμα "δὲν ἰδρώνει τὸ αὐτί" ἀπὸ τέτοιες "λεπτομέρειες". Ἐδῶ ἔχει ξεσηκωθῆ ὀλόκληρη ἡ Ἀντιπολίτευση καὶ πλῆθη λαοῦ διαμαρτύρονται κάθε τόσο, ζητώντας τὴν παραίτηση τῆς κυβερνήσεως, τὴν ὁποία κατηγοροῦν ὡς διεφθαρμένη, καὶ ὁ κ. Ράμα σφυρίζει ἀδιάφορα.

Αὐτὸ, ὅμως, δὲν πρέπει οὔτε νὰ φοβίζῃ οὔτε νὰ ὀδηγῇ στὴν ἀδράνεια τοὺς Βορειοηπειρώτες (καὶ τοὺς Ἑλλαδίτες). Ἡ ὑπόθεσή τους εἶναι ἱερὴ καὶ ὡς τέτοια πρέπει νὰ τὴν βλέπουν. Καὶ μπορεῖ οἱ Ἀλβανοὶ νὰ μὴ τοὺς ἐπιτρέπουν τὴν εἴσοδο στὴν πατρίδα τους. Ἄς μὴν ἀποθαρρύνωνται. Κί' ἄς μὴ φοβοῦνται. Μποροῦν νὰ προβοῦν σὲ διαμαρτυρίες καὶ σὲ διεθνεῖς Ὄργανισμούς. Μποροῦν νὰ ὀργανώσουν συλλαλητήρια καὶ πορείες στὴν Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη κ.ἄ. Κί' ἂν χάθηκε μιὰ μάχη (πού δὲν χάθηκε), ὅμως ὁ πόλεμος συνεχίζεται. Καὶ ὁ πόλεμος αὐτὸς ἔχει ἓνα συγκεκριμένο στόχο: Τὴν Ἔνωση τῆς Βορείου Ἡπείρου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ δὲν δικαιούται καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ ξεχνᾷ κανεὶς. Μὲ τὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ, καὶ κάτω ἀπὸ τὴν Σκέπη τῆς Παναγίας, ὁ ἅγιος στόχος θὰ γίνῃ εὐλογημένη πραγματικότητα.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

ΧΑΜΕΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΝΟΝΤΑΙ

σελ. 5

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ. Δελβινάκι 12.5.2019

σελ. 8-9

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

σελ. 11

‘Η ένιαία ‘Ηπειρος στὸν χῶρο καὶ τὸν χρόνο...

(‘Η ἴδρυση τοῦ ἀλβανικοῦ κράτους καὶ τὸ αὐτονομιακὸ κίνημα)

τοῦ Νίκου Θ. Ὑφαντῆ

Οἱ αἰῶνες πέρασαν μέσα στὴν καταφρόνια καὶ τὴν ἀνυποληψία καὶ φτάσαμε στὴν εὐλογημένη χρονιά τὸ 1913 ποὺ ἡ ‘Ηπειρος ἀπελευθερώθηκε καὶ ἐνσωματώθηκε μὲ τὸν ἐθνικὸ κορμὸ. Δυστυχῶς, ὅμως ἓνα ἑλληνοκράτος τμήμα τῆς παρέμεινε ὑπὸ ξενικὴ κατοχή. Ἄς διατρέξουμε σύντομα τὰ γεγονότα αὐτῆς τῆς ἐποχῆς, ποὺ κρότουν τὴ σύσταση τοῦ ἀλβανικοῦ κράτους καὶ τὴν παραχώρησή σ’ αὐτὸ ἑλληνοκράτος ἠπειρωτικῶν ἔδαφῶν.

Ἡ ἴδρυση καὶ συγκρότηση τοῦ ἀλβανικοῦ κράτους εἶναι ἀπόρροια τῶν Βαλκανικῶν πολέμων (1912-13), ὅταν Ἕλληνες, Βούλγαροι, Σέρβοι καὶ Μαυροβούνιοι, μετὰ τοὺς νικηφόρους πολέμους, μοιράστηκαν τὰ ἔδαφικὰ κράτη τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Εἶναι ἱστορικὰ ἐξακριβωμένο ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν Ἀλβανῶν ἦταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ παραμένει καὶ σήμερα μουσουλμανική. Στους βαλκανικοὺς πολέμους ταυτίστηκε μὲ τὸν ἐπικυρίαρχο καὶ μάλιστα βοήθησε τοὺς πολιορκημένους Τούρκους τῶν Ἰωαννίνων μὲ ἐφόδια καὶ συνέχισε νὰ τοὺς συντρέχει ὡς τὴν κατάληψη τῆς πόλης ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ στρατό. Τὸ παράδοξο στὴν προκειμένη περίπτωση εἶναι ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ κέρδιαν τὴν ἀνεξαρτησία τους στηριζόμενοι ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος στὸ αἷμα ποὺ ἔχυσαν οἱ ἀντίπαλοί τους νικητῆς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο στὴ στήριξη καὶ βοήθεια τῶν τότε μεγάλων Δυνάμεων, οἱ ὁποῖες πολὺ σύντομα θὰ βρίσκονταν ἀντιμέτωπες στὸν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Οἱ Ἀλβανοὶ δὲν εἶχαν καμία δυνατότητα νὰ ἀσκήσουν πολιτικὴ γιὰ ἔδαφικὲς διεκδικήσεις. Ὅμως, ἡ ἀντίθεση τῆς Αὐστροουγγαρίας πρὸς τὶς βλέψεις τῶν Σλάβων στὰ Βαλκάνια καὶ ἡ φιλοδοξία τῆς Ἰταλίας νὰ ἐποπτεύει στὴν Ἀδριατικὴ, εὐνόησαν τοὺς Ἀλβανούς. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς διαμάχης μεταξὺ Αὐστριακῶν, Ἰταλῶν καὶ Ρώσων ἦταν περισσότερο εὐνοϊκὸ γιὰ τοὺς Σέρβους, ποὺ τοὺς παραχωρήθηκαν περιοχές, στὶς ὁποῖες ἡ πλειοψηφία ἀλβανικὴ πλειοψηφία ἦταν ἐμφανῆς, ὅπως τὸ Κόσσοβο καὶ τὸ Τέτοβο, ἐνῶ τὸ ὑπὸ διεκδίκηση βόρειο τμήμα τῆς ‘Ηπείρου, μὲ συμπαιγεῖς ἑλληνικοὺς πληθυσμούς, παραχωρήθηκε στὸ νεοσύστατο ἀλβανικὸ κράτος.

Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1913 οἱ ἑλληνικὲς διεκδικήσεις παραπέμφθηκαν στὴν πρεσβευτικὴ διάσκεψη, διεθνῆς ὀργανισμὸς ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὴν ὀριοθέτηση τοῦ ἀλβανικοῦ κράτους. Τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Ἑλλάδος εἶχαν ὡς βάση τὰ ἐθνογραφικὰ στοιχεῖα. Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τὰ 2/3 τοῦ πληθυσμιακοῦ δυναμικοῦ τῆς Βορείου ‘Ηπείρου ἦταν Ἕλληνες, γεγονὸς ποὺ ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τουρκικὲς στατιστικὲς.

Ἦδη τὸν Νοέμβριο τοῦ 1912, ὁ ταγματάρχης Σπύρος Σπυρομήλιος, ὁ καπετάνιος Μπούας τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνα, ἐξήγειρε τοὺς Χειμαριώτες καὶ ἀπελευθέρωσε τὴ Χειμάρρα ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Μὲ τὴν ἄλωση τῶν Ἰωαννί-

νων (Φεβρουάριος 1913) ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς προχώρησε στὴ Βόρειο καὶ κατέλαβε τὸ Ἀργυροκάστρο, τὸ Τεπελένι καὶ τὶς ἄλλες περιοχές ὡς τὴ γραμμὴ τῶν ἑλληνικῶν διεκδικήσεων δηλαδὴ τὴν κοιλάδα τῆς Δρυϊνιοπόλεως (Δερόπολης) στὸ κέντρο, δυτικὰ τὸ Δέλβινο καὶ τὸ λιμάνι τῶν Ἁγίων Σαράντα καὶ παραλιακὰ ὡς τὴ Χειμάρρα καὶ ἀνατολικά τὴν κοιλάδα τῆς Πρεμετῆς καὶ τὴν Κορυτσά.

Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Αὐστρία ἀντιπάθησαν. Ἡ Γαλλία ὑποστήριξε τὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ ἡ Ἀγγλία μὲ τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν Sir Edward Grey, πρότεινε στὴν Ἑλλάδα νὰ παραχωρηθοῦν τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἴμβρο καὶ τὴν Τένεδο καὶ ἡ ἀκτή ἀπέναντι ἀπὸ

πλήρη ἐπιτυχία. Μὲ τὴ μεσολάβηση τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τὸν Μάιο τοῦ 1914 ὑπογράφεται στὴν Κέρκυρα τὸ Πρωτόκολλο τῆς Κέρκυρας, μὲ τὸ ὁποῖο ἀναγνωρίζονταν ἡ αὐτονομία τῆς Βορείου ‘Ηπείρου καὶ ὀρίστηκε ἡ Κορυτσά καὶ τὸ Ἀργυροκάστρο ὡς τὰ δύο κέντρα τοῦ αὐτόνομου καθεστώτος.

Τὸ Πρωτόκολλο τῆς Κέρκυρας ἐπικυρώθηκε τὸν Ἰούλιο τοῦ 1914 ἀπὸ τὴν Ἰταλία καὶ Αὐστροουγγαρία καὶ τὸν ἴδιο μῆνα ἡ Ἀλβανικὴ κυβέρνηση δεχόταν πλήρως τὸ περιεχόμενο τοῦ Πρωτοκόλλου. Μὲ τὴν ἔκρηξη τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου ἡ Τριπλῆ Συνεννόηση ἔδωσε ἐντολή στὴν Ἑλλάδα νὰ καταλάβει τὴν Βόρειο ‘Ηπειρο. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1914 ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς

καθεστῶς τοῦ Χότζα, τὸ ὁποῖο γιὰ 45 χρόνια φυλάκισε τὸν ἀλβανικὸ καὶ βορειοηπειρωτικὸ λαὸ στὰ ἠλεκτροφόρα συρματοπλέγματα, ὑπονόμισαν στὴν πράξη τὸ Πρωτόκολλο τῆς Κέρκυρας καὶ ὀδήγησαν τοὺς βορειοηπειρωτικοὺς πληθυσμούς σὲ μαρασμὸ.

* * *

Ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς «Σοσιαλιστικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας» στὴν Ἀλβανία ἀπὸ τὸν Ἐμβέρ Χότζα σημάδεψε γιὰ 45 χρόνια τὴ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου ‘Ηπείρου. Ἐγκλωβισμένοι στὴν ἀπέραντη ἀλβανικὴ φυλακὴ, ἀποκομμένοι ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Κέντρο, ἔχασαν τὴν ψυχικὴ τους ἰσορροπία. Ὁ ἀφελληνισμὸς κορυφώθηκε. Φτώχεια, ἀνέχεια, ἀβεβαιότητα καὶ ἀνασφάλεια ἐπικρατοῦσε. Οἱ Ἕλληνες ζοῦσαν τὴ ζωὴ τοῦ «θιγμένου», τοῦ «κολιάκου».

Ἐφαρμόστηκε συστηματικὴ μέθοδος διὰβρωσης καὶ ἐξόντωσης τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Διὰ νόμου ἀπαγορεύτηκε ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς λατρίας ἀποσηματίστηκαν οἱ ἱερεῖς καὶ ἀπαγορεύτηκαν μὲ αὐστηρότατες ποινὲς σὲ λατρευτικὲς πράξεις. Οἱ ναοὶ ἔκλεισαν καὶ μεταβλήθηκαν σὲ ἀποθήκες, σὲ σταύλους καὶ ψυχαγωγικὰ καταστήματα. Ἀπαγορεύτηκε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ ἡ ἐπίκληση τοῦ θεοῦ. Φόβος, τρόμος καὶ ψυχικὸς πόνος.

Ἡ ἴδια πολιτικὴ ἀκολουθήθηκε καὶ στὴν ἐκπαίδευση. Τὰ παιδιὰ ἀνήκουν στὸ κόμμα, ποὺ ἔχει καὶ τὴν εὐθύνῃ τῆς ἀγωγῆς τους. Γιὰ προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ ἐλευθερία ἔκφρασης οὔτε συζήτηση.

Τὰ σχολεῖα ὅλων τῶν βαθμίδων ἐξυπηρετοῦσαν τοὺς σκοποὺς τοῦ Κόμματος. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα σχεδὸν ἀποπέμφθηκε καὶ ἐξοβελίστηκε. Στὰ 8/χρονα σχολεῖα διδασκόταν τὰ στοιχειώδη σὲ τέσσερις τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ. Στὶς ὑπόλοιπες τάξεις διδασκόταν μόνο γιὰ 4 ὥρες τὴν ἐβδομάδα ὡς ξενὴ γλῶσσα. Στὰ Λύκεια μόνο ἡ ἀλβανικὴ. Παρεχόταν μόρφωση ποὺ ἐπέβλεπε στὴ «Σοσιαλιστικὴ Οἰκοδόμηση» καὶ στὴν ἀνάπτυξη «ἐθνικῆς ἀλβανικῆς συνείδησης», μὲ πλήθος ἀνθελληνικῶν κειμένων καὶ προσπάθεια ἀποσύνδεσης τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου μὲ ὅ,τι εἶχε σχέση μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ γλῶσσα περιορίστηκε μόνο στὰ χωριὰ τῆς περιοχῆς Ἀργυροκάστρου καὶ Ἁγίων Σαράντα. Ἐξαιρέθηκαν τὰ ἀστικά κέντρα (Ἀργυροκάστρο, Ἅγιοι Σαράντα, Δέλβινο, Κορυτσά, Χειμάρρα) καὶ ἄλλοι ὅπου ζοῦσαν Ἕλληνες, μὲ τὸ αἰτιολογικὸ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀποτελεῖ μειοψηφία σὲ σχέση μὲ τὸν ἀλβανικὸ. Ἀποτέλεσμα νὰ ἀποκοποῦν γλωσσικὰ οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ πολιτισμὸ καὶ νὰ ἀλλοιωθεῖ ἡ ἑλληνικὴ τους φυσιογνωμία καὶ ταυτότητα.

Αναδημοσίευση ἀπὸ τὸν «Πρωτὸ Λόγο» Ἰωαννίνων 3/6/2019

Ἡ ἀνακήρυξη τῆς αὐτονομίας τῆς Βορείου ‘Ηπείρου στὸ Ἀργυροκάστρο. 17.2.14

τὴν Κέρκυρα μὲ τὸ ἀκρωτήρι τοῦ Στύλου καὶ τὴν Κορυτσά νὰ παραχωρηθοῦν στὴν Ἀλβανία.

Ἡ πρεσβευτικὴ Διάσκεψη συγκροτήθηκε Διεθνῆ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὸν καθορισμὸ τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων. Στὶς ἀρχὲς τοῦ Ὀκτωβρίου 1913 ἡ Διεθνῆς Ἐπιτροπὴ ἐπίδωθηκε στὸ ἔργο τῆς κατέληξε, μὲ τὴν ὑποστήριξη καὶ τῆς Ἰταλικῆς διπλωματίας, στὸ Πρωτόκολλο τῆς Φλωρεντίας (Δεκέμβριος 1913). Τὸ Πρωτόκολλο αὐτὸ πρό ἐβλεπε τὰ νότια σύνορα τῆς Ἀλβανίας νὰ ξεκινοῦν ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι Στύλος ὡς τὶς Πρέσπες καὶ νὰ περιλαμβάνουν τὶς περιοχές Δελβίνου, Ἁγίων Σαράντα, Χειμάρρας, Ἀργυροκάστρου, Πρεμετῆς, Λεσκοβικίου καὶ Κορυτσᾶς. Τὴν 1η Φεβρουαρίου 1914 ἡ Ἑλλάδα εἰδοποιήθηκε ἀπὸ τὶς δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννόησης ὅτι μποροῦσε νὰ προσαρτήσῃ τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἴμβρο καὶ τὴν Τένεδο. Οἱ Ἕλληνες τῆς Βορείου ‘Ηπείρου, μετὰ τὴ ρύθμιση αὐτῆ, ἀντέδρασαν καὶ ἡ ἀντίδρασή τους πῆρε τὴ μορφὴ αὐτονομιστικοῦ κινήματος.

Μὲ πρόεδρο τὸν Γεώργιο Ζωγράφου, πρῶτον ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος συγκροτήθηκε στὸ Ἀργυροκάστρο κυβέρνηση τῆς Ἀυτόνομης ‘Ηπείρου καὶ στὶς 17 Φεβρουαρίου τοῦ 1914 κήρυξε τὴν Ἀὐτονομία τῆς Βορείου ‘Ηπείρου καὶ κάλεσε τοὺς βορειοηπειρωτῆς νὰ ὑπερασπιστοῦν τὰ δικαιώματά τους. Ὁ ἀγῶνας στέφθηκε ἀπὸ

ἐπέστρεψε στὸ Ἀργυροκάστρο καὶ οἱ Ἴταλοι ἀποβιβάζονταν στὴν Αὐλάνα.

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1919 ὑπογράφεται ἡ συμφωνία Βενιζέλου – Τιτονί, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἡ Ἰταλία ἀναγνώριζε τὰ ἑλληνικὰ δικαιώματα στὴ Βόρειο ‘Ηπειρο. Δυστυχῶς, οἱ ἐξελίξεις ποὺ ἀκολούθησαν ἐπιφύλαξαν διαφορετικὴ τύχη στὴν περιοχὴ! Ἡ Ἀλβανία τὸ 1921 γίνεται μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν (ΚΤΕ) καὶ καθορίζεται ἡ μεθοριακὴ γραμμὴ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας. Διαβεβαιώνεται ἐπίσημα ὅτι θὰ σεβαστεῖ τὰ δικαιώματα τῆς μειονότητας, τὰ ὁποῖα, ὅμως, ποτὲ δὲν σεβάστηκε. Τὸ 1930 καταργοῦν τὰ ἐκκλησιαστικὰ προνόμια καὶ ἀρχίζουν ἀφόρητες πιέσεις γιὰ τὴν κατάργηση τῶν ἑλληνικῶν σχολείων. Τὸ σχολικὸ ἔτος 1925 – 26 λειτουργοῦσαν 78 σχολεῖα μὲ 113 δασκάλους. Μὲ τὸ χρόνο ὁ ἀριθμὸς ἐλαττωνόταν καὶ τὸ 1932 – 33 ὑπῆρχαν μόνο 10 σχολεῖα μὲ 11 δασκάλους. Τὸ 1934 ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνηση καταργεῖ μὲ νόμο τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα, ἐμμεσα δηλαδὴ καταργεῖ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Οἱ βορειοηπειρωτῆς κατέφυγαν τὸ 1935 στὸ Διεθνὴ Δικαστήριον τῆς Χάγης καὶ δικαιώθηκαν καὶ πάλι, ὅμως, ἀργότερα οἱ ἀποφάσεις τοῦ Διεθνούς Δικαστηρίου δὲν ἐφαρμόστηκαν.

Ἐκτὸς αὐτῶν, ὁ ρόλος τοῦ Μουσολίνι στὴ διάρκεια τοῦ Μεσοπολέμου, ὁ Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, ἡ εἰσβολὴ τῶν Ἰταλῶν στὴ χώρα μας, ἡ κατοχὴ καὶ τὸ

ΜΝΗΜΗ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΜΠΑΜΠΟΥΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΠΟΜΠΟΣΤΙΤΣΑ ΚΟΡΥΤΣΑΣ

Εφυγε πριν λίγες μέρες από τη ζωή, πλήρης ημερών, ο Σωτήριος Μπαμπούλας από τη Μπομποστίτσα της Κορυτσάς. Με μεγάλο σεβασμό και συγκίνηση, τὰ μέλη τῆς ΣΦΕΒΑ ἀποχαιρετούμε στὸ πρόσωπο τοῦ κ. Σωτήρη, ἕναν θερμὸ φίλο τῆς Ἑλλάδας καὶ πιστὸ Χριστιανὸ Ὀρθόδοξο πὺ με ὅλη τὴν ζωὴ του διδάξε στοὺς γύρω του, πῶς πρέπει νὰ ἀγωνίζεται κανεὶς γιὰ τὶς ἀρχές καὶ τὰ ἰδιαιτικά του.

Τὰ παιδικὰ χρόνια του κ. Σωτήρη στὸ ἀγαπημένο του χωριὸ, πέρασαν

μέσα στὶς δυσκολίες τοῦ πολέμου. Με πολλὴ συγκίνηση μᾶς διηγιόταν συχνὰ τὸ πῶς εἶχαν ἐγκατασταθεῖ στὰ μέρη τους οἱ Ἰταλοὶ καὶ πῶς κατὰ τὴν προέλαση τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐπιλέχθηκε τὸ σπίτι τοῦ πατέρα του γιὰ τὴν ἐγκατάσταση τοῦ ἑλληνικοῦ στρατηγείου. Θυμῶταν τὴν μέρα πὺ ὁ τότε διάδοχος τοῦ θρόνου, Παύλος, συμπετείχε σὲ σύσκεψη στρατηγῶν στὸ σπίτι τους ἀλλὰ καὶ τὴ μέρα πὺ οἱ χωρικοὶ κλαίγοντας ἀποχαιρέτησαν τὸν ἑλληνικὸ στρατὸ πὺ ἀποχωροῦσε ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῆς Βορείου Ἡπείρου, χωρὶς νὰ ἔχει ἠττηθεῖ ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς. Μᾶς διηγήθηκε με πόση ἀγάπη τὸ χωριὸ περιέθαλψε καὶ φρόντισε τοὺς τραυματίες τὴν περίοδο τῶν μαχῶν ἀλλὰ καὶ με πόσο σεβασμὸ στόλισε καὶ ἔθαψε με ὅλες τὶς ἐκκλησιαστικὲς τιμές τὰ τρία παλλικάρια πὺ ἄφησαν τὴν τελευταία τους πνοὴ ἐκεῖ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὑποχώρησης. Στὸ μνημεῖο αὐτὸ μάλιστα, στὸν λόφο ἀκριβῶς πάνω ἀπὸ τὸ χωριὸ, τιμᾶται κάθε χρόνο με κατάθεση στεφάνων ἢ ἐπέτειος τοῦ ἔπους τοῦ 1940.

Ἐργάστηκε ὡς δάσκαλος στὰ δύσκολα χρόνια τῆς ἀθεϊστικῆς δικτατορίας τοῦ Χότζα. Με πολὺ πόνο εἶδε τὸ γκρέμισμα τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ τὸν ἀποσηματισμὸ τῶν ἱερῶν. Ἄνθρωπος βαθιᾶς πίστεως καὶ προσηυχῆς εἶχε τὴν ἐλπίδα

ὅτι θὰ τὸν ἀξιώσει ὁ Θεὸς νὰ δεῖ τὴν Ἀνάσταση τῆς Ὀρθοδοξίας. Ὁ Θεὸς τοῦ ἔστειλε «σημεῖο» σὲ δισεκτά χρόνια γιὰ νὰ τὸν ἐνισχύσει, ὅταν στὴ Νικολίτσα, στὸ μικρὸ χωριὸ πὺ ὑπηρετοῦσε δίπλα στὰ σύνορα, τὴν δεκαετία τοῦ 1970, τὸν πλησίασαν ντόπιοι μουσουλμάνοι βοσκοὶ καὶ τὸν ρώτησαν (ὡς χριστιανὸ) νὰ τοὺς ἐξηγήσει, τί εἶναι τὸ «τῆ Ὑπερμάχω» πὺ ἀκούγανε οἱ ἴδιοι κάθε Νοέμβρη νὰ ἀντηχεῖ στὰ βουνὰ, καθὼς περνοῦσαν με τὰ πρόβατὰ τους. Ὁ κ. Σωτήρης συγκλονίσθηκε καθὼς ἀντιλήφθηκε ὅτι ὁ παίνας

τῆς Παναγίας πὺ μαζί με τὸ ΑΕΡΑ βροντοφώναζαν οἱ στρατιῶτες μας τὸν Νοέμβριο τοῦ 1940 κατὰ τὴν προέλασή τους γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Κορυτσάς, ἀκριβῶς ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ βουνὰ, ἀκούγονταν ξανά με θαυμαστὸ τρόπο στὸ ἴδιο σημεῖο. Τὸ θεώρησε θαῦμα καὶ σημάδι τῆς Μεγαλόχαρης γιὰ νὰ μὴ χάσει τὴν ἐλπίδα του.

Ἐχοντας ζήσει καὶ ἄλλα, παρόμοια γεγονότα, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1990, πρὶν ἀκόμη πέσει τὸ κομμουνιστικὸ καθεστῶς τοῦ Ραμιζ Ἄλια καὶ ἐνῶ οἱ νεκροὶ φυγάδες στὰ σύνορα ἀυξάνονταν, παίρνει μία παράτολμη ἀπόφαση. Νὰ ἀνοίξει τὴν ἐκκλησία τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου στὸ μοναστήρι στὸ χωριὸ του τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης της, στίς 15 Αὐγούστου. Ἡ ἐκκλησία ἦταν μία ἀπὸ τὶς τουλάχιστον 10 πὺ εἶχε παλαιότερα τὸ χωριὸ, ἢ ὅποια σώθηκε ἀπὸ τὴν καταστροφή με τὴν μετατροπὴ τῆς σὲ ἀποθήκη. Πολλοὶ συγχωριανοὶ του προσάθησαν νὰ τὸν συνειφέρουν τονίζοντάς του ὅτι θὰ βρεῖ τὸ μπελά του ἀπὸ τὸ πανίσχυρο ἀκόμη Κόμμα Ἐργασίας, πὺ δὲν ἀνεχόταν τέτοιες ἐνέργειες καὶ τιμωροῦσε με πολυετή κάθειρξη κάθε θρησκευτικὴ ἱεροπραξία. Ὁ κ. Σωτήρης ὅμως ἦταν ἀποφασισμένος. Με λίγους συγχωριανοὺς, πῆγε στὴν ἐκκλησία, τὴν καθάρισε καθὼς ἦταν ἐρημωμένη, τὴν στόλισε, ἀναψε

κεριά, τοποθέτησε εἰκόνες, χτύπησε τὴν καμπάνα καὶ ἐλλείψει ἱερέως, ἔψαλλε ὀρισμένα τροπάρια ἀπὸ τὴν ἀκολουθία τοῦ ἔσπερινου. Αὐτὸ τὸ «ἄνοιγμα» τῆς ἐκκλησίας ὑπῆρξε τὸ πρῶτο καταγεγραμμένο σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἄλβανία, με τὴν πρώτη θεία λειτουργία νὰ γίνεται ἀπὸ τὸν ἀποσηματισμένο ἱερέα π. Μιχαὴλ Ντάκο στὴ Δερβιτσάνη Ἀργυροκάστρου, τέσσερις μῆνες ἀργότερα, στίς 12 Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους 1990.

Γεμάτος με ἱερὸ ζῆλο ὁ κ. Σωτήρης δὲν ἀρκεῖται σὲ αὐτὴ τὴν ἐνέργεια. Συντονίζει ἐπιτροπές γιὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν ἐκκλησιῶν σὲ διάφορες πόλεις καὶ καθὼς τὸ καθεστῶς πνέει τὰ λοῖσθια, γυρνάει ὁλόκληρη τὴν Ἄλβανία, ἀπὸ τὸ Νότο ὡς τὸ Βορρᾶ γιὰ νὰ μεταφέρει τὸ μήνυμα τῆς ἐλπίδας καὶ τῆς ἀνάστασης τῆς πίστεως. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἔζησε πολλὰ θαυμαστὰ περιστατικὰ πὺ στερέωσαν τὴν πίστη του σὲ βαθμὸ πὺ νὰ περιφρονεῖ τις μεγάλες καὶ ἀνυπερβλητές δυσκολίες. Σὲ μεγάλο βαθμὸ, ἢ ἐπιτροπὴ ὑποδοχῆς πὺ συνάντησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἄλβανίας κ. Ἀναστάσιος ὅταν πῆγε πρώτη φορά ὡς Ἐξαρχος τοῦ Πατριαρχείου στὰ Τίρανα στίς 17 Ἰουλίου 1991, ὀφείλεται καὶ στὴν προεργασία πὺ ἔκανε ὁ κ. Σωτήρης Μπαμπούλας. Γεμάτος ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸν ἄνεμο τῆς ἐλευθερίας πὺ φυσοῦσε στὴ γεωπολιτικὴ χώρα, πρωτοστατεῖ καὶ στὴν πρώτη Γενικὴ Κληρικολαϊκὴ σύναξη ἀλλὰ καὶ γενικότερα στὴν προσπάθεια ἀνασυγκρότησης τῆς ἐκκλησίας, στηρίζοντας ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τὴν μεγάλη προσπάθεια τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Τὰ ὅσα θαυμαστὰ ἔζησε, τὰ κατέγραψε στὸ βιβλίο τοῦ «Οἱ πρῶτες καμπάνες μετὰ τὸν ὁλοκληρωτισμὸ» πὺ ἐκδόθηκε μόλις πέρυσι.

Πέρα ὅμως ἀπὸ τὴν πίστη του ὁ κ. Σωτήρης ὑπῆρξε καὶ θερμὸς Ἕλληνας.

Τὸν θυμόμαστε με συγκίνηση νὰ ὀργανώνει τὰ πρῶτα χρόνια τὴ λειτουργία φροντιστηρίου ἑλληνικῆς γλώσσας στὸ χωριὸ του ἀλλὰ καὶ ἀργότερα νὰ καμαρώνει με τὴ λειτουργία τοῦ ἑλληνοαλβανικοῦ σχολείου ΟΜΗΡΟΣ, 2χλμ ἀπὸ τὴ Μπομποστίτσα, καθὼς ἔτσι ὅπως μᾶς ἔλεγε, τὰ ἑλληνόπουλα τῆς Κορυτσάς θὰ μπορούσαν νὰ μαθαίνουν ἑλληνικά, κάτι πὺ στερήθηκε ὁ ἴδιος καθὼς τὸ ἀλβανικὸ καθεστῶς τοῦ Ζῶγου, ἔκλεισε με τὴ βία ὅλα τὰ ἑλληνικά σχολεῖα στὴν περιοχή ἀπὸ τὸ 1925. Προσωπικὰ τοῦ χρωστάμε εὐγνωμοσύνη γιὰτὶ πάντοτε μᾶς ὑποδεχόταν στὸ χωριὸ του με ἀγάπη καὶ φιλόξενη διάθεση καὶ παρὰ τὴν ἡλικία του τὰ τελευταία χρόνια δὲν ἔλεγε ποτὲ ὄχι, στὸ νὰ ξεναγήσει με πολλὴ προθυμία καὶ χαρὰ, ὁμάδες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα στὰ θρησκευτικὰ μνημεῖα τῆς περιοχῆς ἀλλὰ καὶ νὰ μοιρασεῖ μαζί τους τὶς πολυτιμὲς ἀναμνήσεις του ἀπὸ τὸ ἔπος τοῦ 1940.

Εἶναι πεποίθησή μας ὅτι ἄνθρωποι σὰν τὸν κ. Σωτήρη Μπαμπούλα εἶναι αὐτοὶ πὺ πάλεψαν γιὰ Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα στὴν εὐαίσθητη περιοχή τῆς Κορυτσάς, σὲ δύσκολες ἐποχές καὶ χωρὶς νὰ συγκεντρώνουν πάνω τους τὰ φῶτα τῆς δημοσιότητας. Προσευχόμεστε, ὁ Ἅγιος Θεὸς νὰ ἀναπαύσει τὴν ψυχὴ του ὡς ἕνα ἐργάτη τοῦ ἀμπελῶνος του πὺ κοπίασε πολὺ καὶ νὰ ἀναδείξει καὶ ἄλλους μιμητές τοῦ ζῆλου καὶ συνεχιστῆς τοῦ ἔργου του! Ἄς εἶναι αἰωνία ἢ μνήμη του!

Σ.Φ.Ε.Β.Α. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δελτίο Τύπου

Μητροπολίτου ΑΝΔΡΕΟΥ
γιὰ τὶς περιουσίες τῶν
Χειμαρριωτῶν

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ
Ἁγιὸν Πάοχα 2019

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, ἔκανε τὶς ἀκόλουθες δηλώσεις:

«Κατ' ἀρχὴν ἀπευθύνω σὲ ὅλους σας, Ἑλλαδίτες καὶ Βορειοηπειρώτες, τὸν πασχαλὶν χαιρετισμὸ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !

Χειμάρρα

Ὅμως, τὶς ἡμέρες αὐτές τῆς χαρᾶς καὶ τῆς πνευματικῆς ἀγαλλιᾶσεως ἦλθε νὰ σκιάσει μιὰ εἶδηση αὐτόχρονη ἐφιαλτικὴ. Ἡ εἶδηση περιέχεται σὲ ἄρθρο στὰ ἀλβανικά Μ.Μ.Ε. καὶ παρουσιάζει, ὅτι οἱ κυβερνήσεις Ἀθηνῶν καὶ Τίράνων ἔχουν ἔλθει σὲ συμφωνία γιὰ τὴν Χειμάρρα. Συγκεκριμένα λέει, πῶς ἢ Ἑλλάδα παίρ-

νει τὰ ὑποθαλάσσια πλοῦσια κοιτάσματα σὲ πετρέλαιο, φυσικὸ ἀέριο καὶ ἄλλους ὑδρογονάνθρακες, ἐνῶ ἢ Ἄλβανία θὰ πάρη ἐφεξῆς τὰ ἀκίνητα στὴν Χειμάρρα, τὰ ὅποια, δὲν ἀνήκουν στοὺς Ἕλληνες Βορειοηπειρώτες ἰδιοκτήτες τους, ἀλλὰ στὸ ἀλβανικὸ κράτος!

Πληροφορίες λένε, ἐπίσης, ὅτι ἢ ἀλβανικὴ κυβέρνηση, μετὰ τὶς κατεδαφίσεις κτισμάτων πὺ ἀνῆκαν σὲ Χειμαρριώτες Ἕλληνες, πέρασε γρήγορα τὸν νόμο περὶ ἐπενδυτικῶν ἐταιρειῶν, σύμφωνα με τὸν ὅποιο ἢ ἰδιοκτησία πὺ ἔχει γίνει αὐθαίρετα κρατικὴ, διανέμεται σὲ ὀλιγάρχες, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ἐταῖροι τῶν κυβερνητικῶν ἀξιωματοῦχων. Ἐτσι αὐτές οἱ παραθαλάσσιες περιοχές, με τὸν ἀνεκτίμητο πλοῦτο καὶ τὴν ἀπαράμιλλη φυσικὴ ὀμορφιά, θὰ χαθοῦν γιὰ τὸν Βορειοηπειρωτικὸ Ἕλληνισμό, ἀφοῦ οἱ Ἄλβανοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι γιὰ

αὐτές δὲν ὑπάρχουν τίτλοι ἰδιοκτησίας καὶ, ἐπομένως, εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου περιουσία κρατικὴ.

Δὲν γνωρίζουμε ἂν αὐτές οἱ πληροφορίες ἀληθεύουν. Μακάρι νὰ πρόκειται γιὰ ἀπλές φήμες. Ἐπειδὴ, ὅμως, μέχρι τώρα πολλὲς παρόμοιες φήμες ἀποδείχθηκαν ἀληθινές, ἐμεῖς κρούομε, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Καὶ παρακαλοῦμε τὴν κυβέρνηση πρωτίστως, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀντιπολίτευση, ν' ἀφήσουν τὶς διενέξεις καὶ τοὺς καυγάδες καὶ νὰ κοιτάξουν σοβαρὰ τὸ ζήτημα τῆς Χειμάρρας, ἢ ὅποια ἦταν πάντοτε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἀδόουλωτη. Ἀδελφοὶ μου συνῆλληνες, προσέξτε. Ἐσχάτη ὥρα ἐστί. Μιά τυχὸν νέα προδοσία ὁ λαὸς μας δὲν θὰ μπορέσει νὰ τὴν ἀνεχθῆ. Ὡς ἐδῶ καὶ μὴ παρέκει.

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ !».

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΟΙ ΤΣΑΜΗΔΕΣ

Ιωάννης Σ. Παπαφλωράτος • Νομικός-Διεθνολόγος • Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

Ηρμητή αναγνώριση του Πρωτοκόλλου της Φλωρεντίας εκ μέρους της Ελλάδος είναι διακαής πόθος της Αλβανίας. Την ίδια περίοδο, ένα νέο θέμα διετάραξε τον βίο των Ήπειρωτών και δη όσων είχαν απέλευθερωθεί και διαβιούσαν στην Ελλάδα. Αυτό αφορούσε το μέλλον όσων μουσουλμάνων ζούσαν σε όρισμένα χωριά κοντά στο Φιλιάτι, το Μαργαρίτι και τα περιχώρα της Παραμυθιάς, των αποκαλούμενων «Τσάμηδων». Η προέλευση του όρου «Τσάμηδες» δεν είναι απόλυτως ξεκαρτερωμένη. Όρισμένοι υποστηρίζουν ότι προήλθε από κάποιον Ίσάμ, κάτοικο του Λεσκοβίκιου, ο οποίος ήταν ο πρώτος άρνησθησικος κατά την τουρκική κατάκτηση. Άλλοι θεωρούν ότι προήλθε από τον ποταμό Θύαμι, που βρίσκεται στην ευρύτερη περιοχή. Πάντως, είναι ιστορικά αποδεδειγμένο ότι οι Τσάμηδες είναι απόγονοι εξισλαμισθέντων Ορθόδοξων Χριστιανών της Ήπειρου. Κατά τον 15ο αιώνα, όταν κατελήφθησαν τα Ίωάννινα από τους Οθωμανούς, άρχισαν οι πρώτοι μαζικοί εξισλαμισμοί, που εντάθηκαν μετά την καταστολή του κινήματος του Επισκόπου Λαρίσης Διονυσίου του Φιλοσόφου, στις αρχές του 17ου αιώνα. Οι περισσότεροι άλλαξαν την πίστη τους, υποκύπτοντας στην βία, ενώ κάποιοι άλλοι προσεχώρησαν έκουσιως στο Ισλάμ για να αποκτήσουν αξιώματα. Η αλλαγή θρησκευματος οδήγησε ταχύτατα και στην μεταστροφή της εθνικής συνειδήσεως. Αυτόι έγιναν Τουρκαλβανοί και φανατικοί διώκτες των Ελλήνων.

Έκτοτε, ο όρος «Τσάμηδες» ταυτίστηκε με τους μουσουλμάνους εξωμότες. Είναι άδιαμφισβήτητο ότι σε όλους τους αγώνες των Ήπειρωτών για αποτίναξη του οθωμανικού ζυγού οι Τσάμηδες ετά-

χθησαν φανερά στο πλευρό των αντιπάλων τους.

Αρχικώς, η διεθνής κοινότητα απεφάνθη πως επρόκειτο για ένα άμιγώς ελληνoturκικό ζήτημα, καθώς αυτοί δεν είχαν συγκροτημένη αλβανική συνείδηση, ενώ το βασικό κριτήριο του αυτοπροσδιορισμού τους αποτελούσε η μουσουλμανική θρησκεία. Στο πλαίσιο αυτό, άρκετοί μετανάστευσαν αυτόβουλως στην Τουρκία, ή κυβέρνηση της οποίας άρχισε να προβάλλει προσκόμματα, άρνούμενη να δεχθεί περισσότερους Τσάμηδες στο έδαφος της, κυρίως για οικονομικούς λόγους, σύν τω χρόνω. Τελικώς, τον Ιούνιο του 1925, απέδεχθη την εγκατάσταση άλλων 5.000 Τσάμηδων, αντί των 10.000 που ζητούσε η Αθήνα. Εντούτοις, η κυβέρνηση του Ανδρέα Μιχαλακόπουλου είχε την ελπίδα ότι μόλις αναχωρούσε η πρώτη ομάδα θα έσπευδαν να ακολουθήσουν και οι υπόλοιποι, υποχρεώντας την Άγκυρα να τους δεχθεί στο έδαφος της.

Άλλωστε, ο αριθμός τους είχε υπολογισθεί σε 20.160 άτομα. Το ζήτημα φαινόταν προς έβαινε προς επίλυση και μάλιστα υπέρ των ελληνικών συμφερόντων, γεγονός το οποίο πιστοποιείται και από τις διαμαρτυρίες των Αλβανών τόσο προς τους Τούρκους όσο και προς τον γενικό γραμματέα της Κοινωνίας των Εθνών.

Δυστυχώς, λίγες ημέρες αργότερα, ανέλαβε πραξικοπηματικά τα ήνια

της Ελλάδος ο Θεόδωρος Πάγκαλος, ο οποίος ήταν γνωστός για τα φιλοαλβανικά του αισθήματα και επιθυμούσε την εξομάλυνση των διμερών σχέσεων προκειμένου να... αναπτυχθεί η Ήπει-

Τσάμηδες στην πλακόστρωτη αγορά της Παραμυθιάς.

ρος οικονομικώς. Προς τοῦτο, έλαβε την ολέθρια απόφαση να εξαιρεθούν οι Τσάμηδες από την ανταλλαγή, ανατρέποντας εκ βάθρων την πολιτική όλων των προηγούμενων ελληνικών κυβερνήσεων. Έκτοτε, οι Τσάμηδες παρέμειναν στην περιοχή. Σύμφωνα με την απογραφή του 1928, ο αριθμός τους ανήρχετο σε 19.315 κατοίκους, που έμεναν κυρίως στον νομό Θεσπρωτίας. Κατά τη διάρκεια της κατοχής, δημιούργησαν μία ψευτοκυβέρνηση και επέβαλαν την κυριαρχία τους, βασιζόμενοι και στις αυθαιρεσίες των νεαρών της διαβόητης «Μιλίτσια».

Μετά την συνθηκολόγηση της Ιταλίας, ανέλαβαν ενεργότερο ρόλο στο πλευρό των Γερμανών, οι οποίοι είχαν άμεση ανάγκη σε έμψυχο δυναμικό. Φόρεσαν γερμανικές στολές και συνεκρότησαν ειδικό σώμα, με το οποίο εισήλθαν στα Ίωάννινα. Το σώμα αυτό ήταν υπεύθυνο για τον έμψημο 25.000 οικημάτων, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα περίπου 100.000 Ήπειρώτες να μείνουν άστεγοι εν μέσω χειμῶνος, τον Φεβρουάριο του 1944. Μετά την απελευθέρωση, οι ελληνικές Αρχές παρέπεμψαν πολλούς εξ αυτών στην δικαιοσύνη. Συνεκροτήθη Ειδικό Δικαστήριο Δωσιλόγων στην πρωτεύουσα της Ήπειρου, το οποίο κατεδίκασε έρημην 1.930 Τσάμηδες για συνεργασία με τις δυνάμεις κατοχής. Μάλιστα, επέβαλε σε πολλούς εξ αυτών την ποινή του θανάτου, ενώ προχώρησε και σε δήμηση της περιουσίας τους. Τα αποτελέσματα της πολιτικής του Παγκάλου (άλλα και του προκατόχου του

Μιχαλακόπουλου) αναδύονται ανάγλυφα σε αναλυτικό αναλυτικό υπόμνημα που απέστειλε ο Γιαννάκης Σπύρος στον ύπουργο Έξωτερικών Λουκά Κανακάρη-Ρούφο. Το υπόμνημα συνοδεύεται από την παρακάτω έπιστολή προς τον ύφυπουργο του Ύπουργικού Συμβουλίου Βασ. Μακρή, την 12η Αύγουστου 1926.²

Κυρία Ύφυπουργέ,

Η πίστις μου ότι απευθύνομαι προς έγνωσμένον φίλον της Β. Ήπειρου και του πληθυσμού ταύτης, τους όποιους άλλοτε και υπό άλλην ιδιότητα απείρωσ υποστηρίξατε, μου δίδει το θάρρος να επικαλεσθῶ την ύμετέραν πολύτιμον συνδρομήν, κατά τας κρίσεις σημει-

ρινῶς στιγμῆς τας όποιās διαγιε ούτος. Έχω την τιμήν να έπισυνάψω αντίγραφον ύπομνήματός μου προς τον κ. Ρούφον, Ύπουργόν επί των Έξωτερικῶν, με την θερμήν παράκλησιν να τὸ αναγνώσῃτε μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς, ὡν βέβαιος ὅτι θὰ προσθέσῃτε τὴν ἰσχύν του ἁξίωματός σας ὑπέρ του δικαίου τούτου.

Επί τῆ βεβαιότητι ὅτι ἡ παράκλησίς μου αὕτη θέλει τύχη τῆς εὐμενοῦς ὑμῶν ἀκρόασεως, διατελώ

Μετ' ἀπειρου ὑπολήψεως
Γιαννάκης Σπύρος

(συνεχίζεται)

Απόσπασμα από την β' έκδοση του βιβλίου υπό τον τίτλο «Ο ελληνισμός της βορείου Ήπειρου μέσα από άγνωστα ντοκουμέντα» των εκδόσεων Πελασγός.

1. Σημειωτέον ότι 16.000 – 17.000 Τσάμηδες εγκατέλειψαν έθελουσίως την ελληνική επικράτεια μετά την αποχώρηση των γερμανικών στρατευμάτων προκειμένου να αποφύγουν την Νέμεση της Δικαιοσύνης.

2. Τα δύο κείμενα βλέπουν το φῶς τῆς δημοσιότητος για πρώτη φορά στο προσφάτως εκδοθέν βιβλίον υπό τον τίτλο «Ο ελληνισμός της βορείου Ήπειρου μέσα από άγνωστα ντοκουμέντα» των εκδόσεων Πελασγός

ΑΒΑΣΙΜΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ – ΑΝΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ

Το τρίτο δεκαήμερο του Ιουνίου, στο Εύρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στις Βρυξέλλες, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση υπό τον τίτλο: "75 χρόνια μνήμης από την απέλαση των Τσάμηδων - Εκδηλώσεις ενημέρωσης για τους νέους εύρωβουλευτές".

Η εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του Ρουμάνου Εύρωβουλευτή Sogor, προκάλεσε την αντί-

δραση των εύρωβουλευτών της Ν.Δ. και του Δημοκρατικού Συναγερμού της Κύπρου. Σε ένδειξη διαμαρτυρίας, απέστειλαν κοινή δήλωση στον Πρόεδρο του Εύρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Ταγιάνι και στον Πρόεδρο του Εύρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος κ. Βέμπερ. Στο κείμενο της έπιστολής – διαμαρτυρίας τους αναφέρουν, πρώτον την συνεργασία των "Τσάμη-

δων" με τα κατοχικά στρατεύματα Ιταλίας και Ναζιστικής Γερμανίας, κατά την περίοδο 1941 – 1944. Και δεύτερον, τις πάνω από 1.200 καταδικαστικές αποφάσεις των Έλληνικών Δικαστηρίων, άμέσως μετά την λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου εναντίον των εγκληματιών "Τσάμηδων". Τονίζουν δε, ότι ένεργειες όπως η πρωτοβουλία που ανέλαβε ο κ. Sogor,

άποτελούν σημαντικό πρόβλημα για την Εύρωπαϊκή άλληλεγγύη.

Έλπίζουμε ότι οι καλοί αυτοί βουλευτές θα συνεχίσουν να παρακολουθούν το θέμα.

"B.B."

Χαμένοι αγώνες είναι αυτοί που δέν δίνονται Οί Έλληνες δέν ξεχνούν τήν Προδοσία τών Πρεσπών

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας • Καθηγητής φιλόλογος

Τὸ τί ἔγινε μὲ τὸ θέμα τῆς Μακεδονίας τὸ ζήσαμε ἔντονα τὴν τελευταία διετία. Μία Κυβέρνηση (αὐτὴ τοῦ Ἀλέξη Τσίπρα) στηριζόμενη σὲ ρευστὴ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς (μὲ τὸν βασικὸ κυβερνητικὸ ἑταῖρο, αὐτὸ τῶν ΑΝ.ΕΛ. νὰ ἀντιδρᾷ, ἀλλὰ καὶ νὰ διασπᾶται) πούλᾳ τὰ Ἑλληνικὰ Δίκαια στὴν Μακεδονία, γιὰ νὰ κάνει τίς χάρες ξένων Δυνάμεων.

Καὶ μπροστὰ σὲ αὐτὴν τὴν κατάσταση ὁ Ἑλληνισμὸς, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς συνόρων, ξεσηκώθηκε. Θὰ πείτε ὅτι στὸ τέλος πέρασε ἡ θέση

Ἄς εἴμαστε αἰσιόδοξοι. Τέτοιες ἀδικίες εἰς βάρος τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Ἀλήθειας δέν ἔχουν μέλλον στὸ ρευστὸ σκηνικὸ τῶν Βαλκανίων καὶ σύντομα μπορεῖ νὰ δοῦμε ἀνατροπὴ τῶν πάντων. Καὶ ἄς μὴν θλιβόμαστε ὅσοι βγήκαμε στοὺς δρόμους καὶ στὰ συλλαλητήρια. Δείξαμε ὅτι εἴμαστε ζωντανοὶ ὡς Ἕλληνες. Δείξαμε ὅτι οἱ καλοὶ Ἀγῶνες δέν εἶναι προνόμιο μόνων τῶν παλαιῶν γενεῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς δικῆς μας. Ἐξάλλου, οἱ μόνοι χαμένοι Ἀγῶνες εἶναι αὐτοὶ που δέν δίνονται.....

τῆς μειοψηφίας που βρισκόταν στὴν Κυβέρνηση, μὲ ἓνα πνεῦμα ἀλαζονείας καὶ ἀδιαφορίας πρὸς τίς ἐπιθυμίες τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Αὐτὴ ἡ στάση ἀντιμετωπίστηκε μὲ ὀργὴ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες πολίτες, ὅπως εἶδαμε στὶς τόσες ἀποδοκίμασιες σὲ ὅλη τὴν χώρα πρὸς ὅσους ψήφισαν τὴν προδοτικὴ Συμφωνία στὴν Βουλή. Πῶς μπορεῖ κάποιος νὰ ξεχάσει τίς κατὰ τόπους «ἐπισκέψεις» Ὑπουργῶν καὶ Βουλευτῶν μὲ τὴν

συνοδεία δεκάδων ἀσφαλιτῶν καὶ ΜΑΤατζήδων.

Ἐμμεσο (ἢ ἄμεσο;) ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν εἶναι ἐντὸς ἐνὸς ἐξαμήνου νὰ πέσει ἡ Κυβέρνηση τῶν Πρεσπῶν, ἂν καὶ οἱ διάδοχοί της δηλώνουν ...ἀδυναμία νὰ τὴν ἀνατρέψουν. Γιὰ τὴν ὥρα φαίνεται ὅτι ὁ ἀγῶνας τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων Ἑλλήνων που ξεσηκώθηκαν δέν δικαιώθηκε. Ὅμως ἀπέδειξε ὅτι ὑπάρχουν στὸν τόπο μας ὑγιεῖς δυνάμεις που δέν δέχονται ἐθνικὲς ταπεινώσεις, παρὰ τὴν ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν πλύση ἐγκεφάλου ἢ τὴν ἀδράνεια που τοὺς καλλιέργησαν οἱ πολιτικοὶ καὶ «πνευματικοὶ» καθοδηγητές

τῆς Κοινωνίας μας.

Ἄς εἴμαστε αἰσιόδοξοι. Τέτοιες ἀδικίες εἰς βάρος τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Ἀλήθειας δέν ἔχουν μέλλον στὸ ρευστὸ σκηνικὸ τῶν Βαλκανίων καὶ σύντομα μπορεῖ νὰ δοῦμε ἀνατροπὴ τῶν πάντων. Καὶ ἄς μὴν θλιβόμαστε ὅσοι βγήκαμε στοὺς δρόμους καὶ στὰ συλλαλητήρια. Δείξαμε ὅτι εἴμαστε ζωντανοὶ ὡς Ἕλληνες. Δείξαμε ὅτι οἱ καλοὶ Ἀγῶνες δέν εἶναι προνόμιο μόνων τῶν παλαιῶν γενεῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς δικῆς μας.

Ἐξάλλου, οἱ μόνοι χαμένοι Ἀγῶνες εἶναι αὐτοὶ που δέν δίνονται.....

Μία Χιμαραία μαθήτρια γράφει ἀπὸ τὴ Γερμανία

Γράφει ὁ Δημ. Πέτκος

ΗΜ. ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς Χιμάρας εἶναι μαθήτρια στὴ Β' Λυκείου Ἑλληνικοῦ σχολείου στὴ Γερμανία καὶ γράφει τίς σκέψεις της γιὰ τὴν ἀρπαγὴ τῶν περιουσιῶν τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἠπείρου ἀπὸ τὸ ἀλβανικὸ κράτος:

Θέμα: "Τὰ συναισθήματά μου σὲ σχέση μὲ τὸ ζήτημα τῆς Χειμάρρας".

Εἶναι πραγματικὰ πολὺ λυπηρό. Μᾶς παίρνουν τὰ κτήματά μας. Θέλουν νὰ τὰ δώσουν στοὺς Ἀλβανούς. Προσπαθοῦν νὰ μᾶς ξεριζώσουν ἀπὸ τὸν τόπο μας.

Εἶναι πραγματικὰ πολὺ λυπηρό. Μᾶς παίρνουν τὰ κτήματά μας. Θέλουν νὰ τὰ δώσουν στοὺς Ἀλβανούς. Προσπαθοῦν νὰ μᾶς ξεριζώσουν ἀπὸ τὸν τόπο μας. Ἀναρωτιέμαι τί θὰ γίνει μὲ μᾶς. Ἦλπιζα ὅτι τὸ Ἑλληνικὸ κράτος θὰ μᾶς ὑποστήριζε κάπως. Ἀλλὰ μέχρι στιγμῆς αὐτὸ που εἰσπράττω εἶναι ἀδιαφορία. Νιώθω ὅτι πολλοὶ ἀκοῦνε ἀλλὰ λίγοι νοιάζονται.

Ἀναρωτιέμαι τί θὰ γίνει μὲ μᾶς. Ἦλπιζα ὅτι τὸ Ἑλληνικὸ κράτος θὰ μᾶς ὑποστήριζε κάπως. Ἀλλὰ μέχρι στιγμῆς αὐτὸ που εἰσπράττω εἶναι ἀδιαφορία. Νιώθω ὅτι πολλοὶ

ἀκοῦνε ἀλλὰ λίγοι νοιάζονται.

Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μὲ ποιὸ δικαίωμα προσπαθεῖ νὰ πάρει τέτοιες ἀποφάσεις τὸ ἀλβανικὸ κράτος; Πῶς μποροῦν νὰ μᾶς πάρουν κάτι τὸ ὁποῖο εἶναι δικό μας, χωρὶς κἂν νὰ μᾶς ρωτήσῃ;

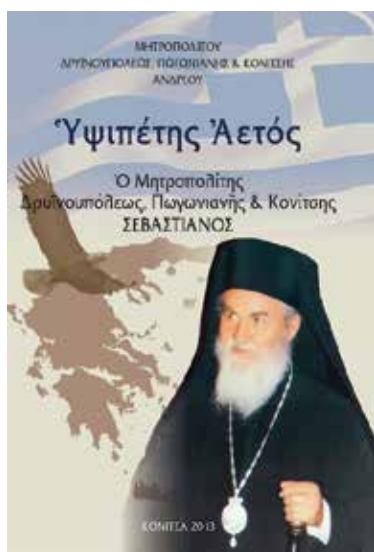
Μὰ πάνω ἀπὸ ὅλα, λυπᾶμαι γιὰ τοὺς γέροντες τοῦ χωριοῦ. Πού φτάσαν σὲ αὐτὴν τὴν ἡλικία γιὰ νὰ ζήσουν κάτι τέτοιο. Γεμίζω μὲ ὀργή, φόβο καὶ ἀπογοήτευση.

Κάτι τέτοιο. Γεμίζω μὲ ὀργή, φόβο καὶ ἀπογοήτευση.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ «Β.Β.»

Επειδή το βιβλίο είναι το καλύτερο δώρο, ειδικά για το έθνικό θέμα της Βορείου Ηπείρου, προτείνουμε στους αγαπητούς φίλους τα ακόλουθα βιβλία για το έργο και τον αγώνα του Μακαριστού Μητροπολίτη Σεβαστιανού, που υπάρχουν τόσο στα γραφεία της Σ.Φ.Ε.Β.Α σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, όσο και την Ι. Μ. Δρυινοπούλεως, Πωγωνιανής, και Κονίτσης, στην Κόνιτσα:

Μητροπολίτου Δρυινοπούλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ.

Ανδρέα

Υψιπέτης Αετός-
Ο Μητροπολίτης

Δρυινοπούλεως, Πωγωνιανής &
Κονίτσης
ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ
(1922 - 1994)

Από τον Πρόλογο του Βιβλίου.

Στις 12 Δεκεμβρίου 1994, ο άειμνηστος Μητροπολίτης Δρυινοπούλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κυρός ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ αναχώρησε για την αιωνιότητα. Και παρ' ότι πέρασαν κιόλας περισσότερα από δεκαοκτώ χρόνια, η μορφή του και το έργο του βρίσκονται πάντα στην επικαιρότητα. Πολλοί που τον γνώριζαν και τον αγαπούσαν, αλλά και όσοι απλώς έχουν ακούσει χωρίς να τον έχουν συναντήσει ποτέ, θέλουν να πληροφορηθούν για τον ιερό άνδρα.

Βέβαια, τί και ποιός ήταν ο ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, ίσως ποτέ κανείς δεν θα μπορέσει να παρουσιάσει. Όμως, επειδή επίμονα ζητούν να μάθουν γι' αυτόν, αποφασίστηκε να χαραχθούν λίγες σχετικώς γραμμές από την δραστηριότητά του ως Μητροπολίτου Δρυινοπούλεως, κυρίως από όσα διασώζει ή μνήμη και σαν «άντιδωρο» εύγνωμοσύνης, για όσα εκείνος μάς προσέφερε, αλλά και σαν χρέος απέναντι στην Εκκλησία, στο Έθνος και στην Βόρειο Ηπειρο.

Τα όποια έσοδα αυτού του βιβλίου προσφέρονται από καρδιάς στην Σ.Φ.Ε.Β.Α., που παρά τις δυσκολίες των καιρών, συνεχίζει να υπερχρησιάζει του Βορειοηπειρωτικού, πιστή στις υποθήκες του μεγάλου και ανεπανάληπτου Αρχηγού της, του Μητροπολίτου

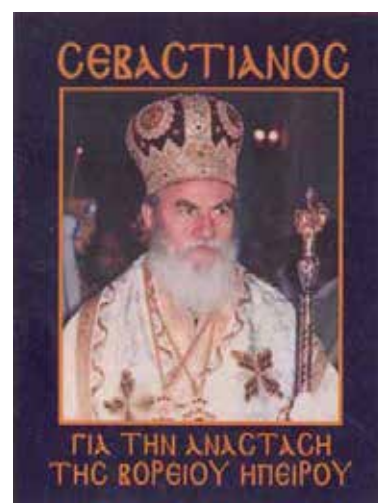
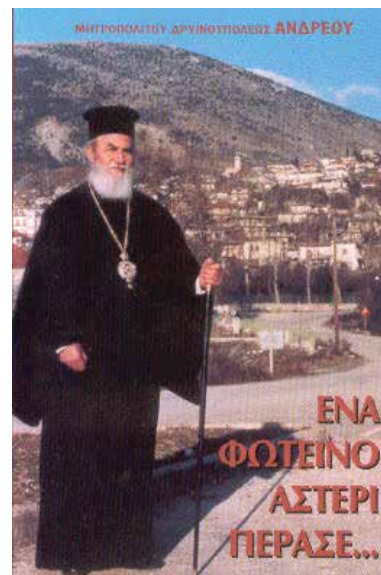
ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, στον οποίο και το αφιερώνουμε με απέραντο σεβασμό, με βαθειά αγάπη και ανυπόκριτο θαυμασμό.

† Ο Δρυινοπούλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ

«ΕΝΑ ΦΩΤΕΙΝΟ ΑΣΤΕΡΙ ΠΕΡΑΣΕ»

Λίγα λόγια για το βιβλίο:

«Μία εύλαβική προσφορά στην ιερή μνήμη του άλησμόνητου και πολύκλαστου Ίεράρχου ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ. Περιλαμβάνει 80 φωτογραφίες και 19 όμιλίες του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου κ.κ. Ανδρέου, για τον μακαριστό Μητροπολίτη Σεβαστιανό»

ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ»

Λίγα λόγια για το βιβλίο:

Μνημειώδης έκδοση για το πέρας και τη σφραγίδα του Μητροπολίτη Σεβαστιανού στην σύγχρονη έθνική και εκκλησιαστική ιστορία.

Περιλαμβάνονται δημοσιευμένες και άδημοσιευτες έπιστολές, κείμενα, συνεντεύξεις, όμιλίες.

750 σελίδες, 24 έγχρωμες, 55 άσπρόμαυρες φωτογραφίες.

Προλογίζεται από τον Σεβασμιώτατο Μητρολίτη Δρυινοπούλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. κ. Ανδρέα.

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παμμακεδονικές Ένώσεις ανά την Ύψηλιο, εξέδωσαν βαρυσήμαντη ανακοίνωση σχετικά με την Συμφωνία των Πρεσπών. Σ' αυτή τονίζουν, με παρρησία, τα εξής: Η "Συμφωνία των Πρεσπών" δεν θα γίνει ποτέ δεκτή από τους Μακεδόνες Έλληνες. Διότι επιχειρείται να πλαστογραφηθεί ή ιστορία της μιάς και μοναδικής Μακεδονίας - της Έλληνικής,

άφου από το πουθενά δημιουργείται μια πλαστή χώρα, ένα πλαστό έθνος και μια πλαστή γλώσσα.

Θεωρούν, ακόμη, ότι η έν λόγω συμφωνία είναι επικίνδυνη και έθνικά επιζήμια, διότι άποτελεί ένα πραγματικό οικονομικό και επιχειρηματικό έφιάλη για τις τοπικές επιχειρήσεις της Μακεδονίας μας.

Τέλος, ζητούν από την επόμενη Βουλή των Έλλήνων να ακυρώσει την "Συμφωνία των Πρεσπών" ή να θέσει το σπουδαίο αυτό έθνικό θέμα στην βούληση του Έλληνικού Λαού με δημοψήφισμα.

Με την ανακοίνωσή τους αυτή οι Παμμακεδονικές Ένώσεις εξέφρασαν το φρόνημα του Έθνους. Το ζήτημα,

όμως, είναι: Η Έλληνική Κυβέρνηση ακούει αυτή την φωνή;

"Β.Β."

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ

Πραγματοποιήθηκε κι' έφετος η καθιερωμένη εκδήλωση στο Δελβινάκι (12 Μαΐου 2019), για την επέτειο του Αυτόνομιακού Αγώνος της Βορείου Ηπείρου. Άρκετος κόσμος συμμετείχε, όπως έπίσης συμμετείχαν Βορειοηπειρώτες νέοι, καθώς και νέοι από την Κύπρο, οι όποιοι είναι φοιτητές στο Πανεπιστήμιο της

Θεσσαλονίκης.

Κάποιοι παραπονέθηκαν, ότι δεν υπήρχε μεγάλη ή συμμετοχή του λαού, έν συγκρίσει με παλαιότερους καιρούς. Όμως, τηρουμένων των αναλογιών, ό αριθμός των συμμετεχόντων ήταν ικανοποιητικός, όπως και το γεγονός ότι υπήρχε ό απαραίτητος ένθουσιασμός.

Άλλα και η όμιλία του Σεβασμιωτάτου Δρυινοπούλεως, εκτός του ότι είχε πολλά και ενδιαφέροντα στοιχεία, ήταν ένθουσιώδης. Έπικαιρο, τέλος, ήταν και το Ψήφισμα, που έγκρίθηκε "διά βοής".

Γεγονός, πάντως, μένει, ότι η φωνή από την έν λόγω εκδήλωση φθάνει στο κέντρο. Αυτό είναι αναμφίβολο. Το ζή-

τούμενο είναι έν προβληματίζονται σχετικά οι υπεύθυνοι. Γιατί δεν έχει σημασία έν και τί ακούει, αλλά τί αποφασίζει να έφαρμόσει. Είναι καιρός, λοιπόν, να αναλογισθούμε το χρέος μας προτού να είναι άργα.

"Β.Β."

28η Ίουνίου 1981 ή πρώτη μεγάλη έκδηλωση για τον έλληνισμό τής Βορείου Ήπειρου από τον μακαριστό μητροπολίτη ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης Σεβαστιανός, άφιέρωσε όλη του τή ζωή στην ύπηρεσία τής Ορθοδόξου Χριστιανικής Έκκλησίας και στον πονεμένο άνθρωπο. Θεώρησε δέ χρέος του να γίνει ή φωνή του σκλαβωμένου Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού, άφου ή μητρόπολη του εκτείνονταν και πέραν των έλληνικών συνόρων. Και αυτό το χρέος τώ τήρησε έως τελευταίας του πνοής.

Δέν θα ήταν υπερβολή να ποΰμε ότι υπήρξε ό Έθνάρχης που ανάδειξε τώ έθνικό θέμα τής Βορείου Ήπειρου μάλιστα από τήν πρώτη ήμέρα τής άνάρρησής του στον Έπισκοπικό Θρόνο τής άκριτικής Μητροπόλεως του. Έκτοτε δέν υπήρξε γωνιά τής έλληνικής μας πατρίδος αλλά και τής όμογένειας του Έξωτερικού που να μήν τή έπισκεφθεί μιλώντας και άφυπνίζοντας συνειδήσεις για τώ συνεχιζόμενο δράμα του εισέτι άδικαίωτου Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού.

Ό καλός άγώνας του Σεβαστιανού άρχισε τήν 28η Ίουνίου 1981 στην κεντρική πλατεία τής Κόνιτσας. Ό μακαριστός Σεβαστιανός όργανωσε μεγαλειώδη έκδηλωση και ό ίδιος έδωσε τόν παλμό με μία πύρινη όμιλία του υπέρ των δικαίων του έλληνισμού τής Βόρ. Ήπειρου. Έκατοντάδες πιστοί έδωσαν τώ παρόν με λαχτάρα να άκούσουν τόν Ποιμενάρχη Σεβαστιανό.

Τότε, οι Έλληνες σε μία δύσκολη έποχή καθώς μεσουρανούσε ό ύπαρκτός «σοσιαλιστικός παράδεισος» άκουγαν από τώ στόμα του άκριτα Ίεράρχη για τώ δράμα των άδελφών τους. Σε μία έποχή που «όλα τά έσκιαζε ή φοβέρα και τά πλάκωνε ή σκλαβιά», ό Σεβαστιανός με παρρησία όπως οι πρώτοι χριστιανοί, μίλησε και τάραξε τά λιμνάζοντα ύδατα.

Χαρακτηριστικά ήταν τά λόγια του: «Τώ βορειοηπειρωτικό ζεί. Είναι

άνοικτόν ένώπιον των τεσσάρων ύπουργών των Μεγάλων Δυνάμεων, ένώπιόν τής διεθνούς συνειδήσεως και προπαντός είναι άνοικτόν και ζεί εις τήν καρδιάν παντός Έλληνας και έλληνοπρεπώς σκεπτόμενου! Ένας πόθος πρέπει να διακατέχει τās καρδιάς όλων των Έλλήνων ως προς τώ Βορειοηπειρωτικό. Και αυτός δέν είναι άλλος έκτός από τήν έλευθερίαν των σκλάβων άδελφών μας και τήν Ένωσιν με τήν μητέρα Έλλάδα.».

Άπό εκείνη τήν λαμπρή ήμέρα άρχισε ό άγώνας του Σεβαστιανού, και συνεχίστηκε σε όλο τόν έπίγειο βίο του.

Ή δράση του και ό πύρινος λόγος του σημάδεψαν μία όλόκληρη έποχή στην νεότερη έκκλησιαστική και έθνική ιστορία τής πατρίδος μας. Τώ παράδειγμα του όσαικού βίου του παραμένει άκόμα φωτεινό και διδάσκει Κληρικούς και λαϊκούς. Άλλά διδάσκει και τούς Άρχοντες τής έπίσημης Πολιτείας για να κάνουν τώ καθήκον τους άπέναντι σε εκείνους τούς Έλληνες που άκόμα περιμένουν να τούς άγκαλιάσει ή μητέρα πατρίδα...

ARTEMIOS

Βιβλιογραφία:

Ήλία Μάκου, Φτερωτός Άγγελος, Σεβαστιανός, Αρμός, Άθήνα, 2006, Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής & Κονίτσης Ανδρέου, Ύψιπέτης Άετός, Κόνιτσα, 2014 ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ, Άρ. φύλ. 114, ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ, 2014

Χαρακτηριστικά ήταν τά λόγια του: «Τώ βορειοηπειρωτικό ζεί. Είναι άνοικτόν ένώπιον των τεσσάρων ύπουργών των Μεγάλων Δυνάμεων, ένώπιόν τής διεθνούς συνειδήσεως και προπαντός είναι άνοικτόν και ζεί εις τήν καρδιάν παντός Έλληνας και έλληνοπρεπώς σκεπτόμενου! Ένας πόθος πρέπει να διακατέχει τās καρδιάς όλων των Έλλήνων ως προς τώ Βορειοηπειρωτικό. Και αυτός δέν είναι άλλος έκτός από τήν έλευθερίαν των σκλάβων άδελφών μας και τήν Ένωσιν με τήν μητέρα Έλλάδα.».
Άπό εκείνη τήν λαμπρή ήμέρα άρχισε ό άγώνας του Σεβαστιανού, και συνεχιίστηκε σε όλο τόν έπίγειο βίο του.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ «Άπόφαση άνέκδοτο» τής Άλβανίας για τόν

Βορειοηπειρώτη Φρέντυ Μπελέρη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ό Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης Α Ν Δ Ρ Ε Α Σ

«Άγαπητοί άδελφοί, Έλλαδίτες Βορειοηπειρώτες: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !

Τώ άνθελληνικό μίσος τής Άλβανίας έναντίον των Βορειοηπειρωτών έκδηλώθηκε για άλλη μιá φορά, πάλι στην άδούλωτη και άνυπότακτη Χειμάρρα. Έτσι, ή κεντρική Έκλογική Έπιτροπή τής Άλβανίας άποφάσισε να μή δώση τήν δυνατότητα στον Βορειοηπειρώτη Φρέντυ Μπελέρη - ό όποιος, μάλιστα, είναι πρόεδρος τής «Όμόνοιας» Χειμάρρας - να θέση ύποψηφιότητα για τώ άξίωμα του δημάρχου Χειμάρρας στις δημοτικές έκλογές, που έχουν προκηρυχθή για τόν Ίούνιο.

Στήν πραγματικότητα, ό στόχος των Άλβανών είναι να κερδίση χωρίς αντίπαλο τόν Δήμο Χειμάρρας ό Έλληνας έξωμότης και νύν δήμαρχος Γκέργκι (Γιώργος) Γκόρος. Κί έτσι να διευκολυνθούν τά σχέδια των Τιράνων για να εκδιώξουν τούς Έλληνες τής Βορείου Ήπειρου από τίς πατρογονικές τους έστίες, όπως άκριβώς είχε έξοντωθή από τούς Τούρκους τώ 1955, ή Έλληνική Μειονότητα τής Κωνσταντινουπόλεως.

Ή κατηγορία κατά του Φρέντυ Μπελέρη είναι ότι μαζί με άλλους Χειμαρριώτες «έξευτέλισαν τήν Άλβανική Δημοκρατία και τώ Σύνταγμα» τώ ... 2003, όταν διαδύλωσαν υπέρ του τότε ύποψηφιού δημάρχου Βασιλη Μπολάνου !

Ό Τύπος ό Έλλαδικός χαρακτηρίσε τήν κίνηση αυτή ως «άπόφαση άνέκδοτο», άφου ή άλβανική κυβέρνηση καταγγέλλεται για άποπειρες νοθείας από τούς ίδιους τούς Άλβανούς. Είναι δέ άμφίβολο άν θα γίνουν οι δημοτικές έκλογές του Ίουνίου, λόγω τής άποχής τής άντιπολιτεύσεως, ή όποια με

άλλεπάλληλες δυναμικές διαδηλώσεις ζητάει τήν παραιτήση τής διεφθαρμένης κυβερνήσεως του Έντι Ράμα.

Εύτυχώς οι έν Έλλάδι κυβερνώντες φαίνεται ότι έξύπνησαν

Φρέντυ Μπελέρης

από τήν ραστώνη και τήν άδιαφορία τους για τήν Βόρειο Ήπειρο. Τώ Έλληνικό ΥΠΕΞ έξέφρασε τήν άνησυχία του, τονίζοντας, ότι «ή άπόφαση αυτή (τής Άλβανίας) δέν έχει νομικό έρεισμα» και έπισήμανε, ότι «παρακολουθοΰμε τίς εξελίξεις και είμαστε έτοιμοι να συνδράμουμε τούς έκπροσώπους τής μειονότητας».

Άς προσέξη, όμως, τώ Ύπουργέιο μας να μείνη σταθερό στην άπόφασή του. Γιατί ύπάρχει και ό υπερατλαντικός «θεϊός Σάμ», ό όποιος μας χαντάκωσε, έπιβάλλοντας τήν έπείσχυνη «συμφωνία των Πρεσπών».

Γί αυτό ξαναλέω άς προσέξη τώ Έλληνικό ΥΠΕΞ και άς μή γυρίση στο ... άλλο πλευρό, άν ό περιβόητος «θεϊός Σάμ» δώση τυχόν καθυσχαστικές ύποσχέσεις. Με κανένα τρόπο δέν πρέπει να μείνουν άβοήθητοι οι Βορειοηπειρώτες άδελφοί μας σ' αυτό τώ κρίσιμο σταυροδρόμι. Τά δίκαια και τά δικαιώματά τους πρέπει να υπερισχύσουν έναντι τυχόν εύτελών σκοπιμοτήτων. Τώρα είναι ή ώρα τής Έλλάδος.

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!».

Στήν πραγματικότητα, ό στόχος των Άλβανών είναι να κερδίση χωρίς αντίπαλο τόν Δήμο Χειμάρρας ό Έλληνας έξωμότης και νύν δήμαρχος Γκέργκι (Γιώργος) Γκόρος. Κί έτσι να διευκολυνθούν τά σχέδια των Τιράνων για να εκδιώξουν τούς Έλληνες τής Βορείου Ήπειρου από τίς πατρογονικές τους έστίες, όπως άκριβώς είχε έξοντωθή από τούς Τούρκους τώ 1955, ή Έλληνική Μειονότητα τής Κωνσταντινουπόλεως.

Όμιλία Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγων. & Κονίτσης κ. Ανδρέου στην Έπέτειο τής Αυτόνομίας τής Βορ. Ήπειρου

(Δελβινάκι 12.5.2019)

**Αγαπητοί αδελφοί,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!**

Από τής 28 Οκτωβρίου πέρυσι, μέχρι φέτος ένα όνομα, μία ιδέα, μία μορφή σελαγίζει στον Βορ/κό Έλληνισμό αλλά και σ' ολόκληρο τον Έλληνισμό. Το όνομα, ή ιδέα και ή μορφή λέγονται Κων/νος Κατσιφας. Μέχρι τότε ελάχιστοι τον γνώριζαν, εδώ στην Ελλάδα, όπως για παράδειγμα τα παιδιά τής Σ.Φ.Ε.Β.Α. (Συντονιστικής Φοιτητικής Ένωσης Βορειοηπειρωτικού Αγώνος). Κάποιοι τον είχαν δει στα όγκωδη Συλλαλητήρια που έγιναν για την Μακεδονία μας, να ανεμίζει μία τεραστίων διαστάσεων σημαία, την οποία την είχε ράψει μόνος του. Αυτά μέχρι τις 28 Οκτωβρίου 2018.

Αλλά, από την ημέρα τής θρυλικής **ΕΠΕΤΕΙΟΥ** του 1940, στα όνόματα των περίπου 8.000 πεσόντων αξιωματικών και όπλιτών του στρατού μας, προστέθηκε και το όνομα του Κων/νου Κατσιφας. Τα περιστατικά τής δολοφονίας του από την αλβανική άστυνομία είναι λίγο - πολύ γνωστά σε όλους. Όπως και το ότι οι Άλβανοί, σ' ένα "ρεσιπάλ άπανθρωπιές", κράτησαν την σωρό του δέκα (10) ολόκληρες μέρες, μέχρι να τη δώσουν στην οικογένειά του, για να ψαλεί ή νεκρώσιμη ακολουθία στο χωριό του, τους Βουλιαράτες, και να έπακολουθήσει ο ένταφιασμός του. Στο 40νθήμερο μνημόσυνο, οι Άλβανοί, θεωρώντας άνειπιθύμητους κάποιους, Έλλαδιτες και Βορειοηπειρώτες, δεν τους επέτρεψαν να παραστούν, προς δόξαν τής "Αλβανικής Δημοκρατίας". Όμως, το χειρότερο ήταν ή στάση τής Έλληνικής Κυβερνήσεως, ή οποία δεν βρήκε δυό λόγια να καταδικάσει τις αλβανικές αυθαιρεσίες και άθλιότητες. Η δέ κρατική τηλεόραση είχε το θράσος να ειρωνευθεί και να χλευάσει το νεκρό παλληκάρι.

Όμως, τώρα φυσάνε άνεμοι άθεϊας και άπιστίας στην εύλογημένη Πατριδα μας. Επίμονες φωνές και προσπάθειες, επιδιώκουν να σπρώξουν στο περιθώριο τής εθνικής ζωής την Έκκλησία. Μιλάνε κάποιοι για "ούδετερόθρησκο κράτος". Και θέλουν να άπαλειψουν από το Σύστημα την επίκληση του όνόματος τής Αγίας Τριάδος, πέρα από τους όσους άντιχριστιανικούς νόμους έχουν ψηφισθή Ποιοι είστε σεις, που θέλετε να κάνετε άθρησκη την Ελλάδα, την Χώρα των Αγίων και των Ήρώων; Ακούστε τό, λοιπόν, και βάλτε τό καλά στο μυαλό σας. Είστε πρόσκαιροι άρχοντες, ενώ ό Χριστός είναι αιώνας και μένει εις αιώνας αιώνων. Η Έκκλησία είναι άνικητη.

Και διερωτάται κανείς : Αυτό τό αίσχος πώς μπορεί να τό χαρακτηρίσει κανείς; Και έπειτα οι κυβερνώντες κομπάζουν ότι άσκοπουν υπερέφανη έξωτερική πολιτική. Τρομάρα τους! , λέω έγώ.

Και βέβαια αυτά τό κυβερνητικά καμώματα θα είναι για γέλια ή για περιφρόνηση, άν δεν υπάρχει ό κίνδυνος για τό μέλλον τής Βορείου Ήπειρου. Δυστυχώς, πρέπει να πούμε, ότι τό πράγματα δεν πάνε καθόλου καλά. Γιατί : Και στα σχολεία τό έλληνόπουλα, μέσα, διδάσκονται ως ιστορία τό ψεύδη τής αλβανικής προπαγάνδας. Και στην Χειμάρρα συνεχίζεται ή λεηλασία των περιουσιών των Έλλήνων. Και τό όνειρο τής "Μεγάλης Άλβανίας" προβάλλεται. Και οι Τσαμήςδες ξαναβγήκαν στο προσκήνιο, ύποκινούμενοι από την Άλβανική Κυβέρνηση,

ύπογειως έννοείται, και διεκδικώντας μεγάλες έκτάσεις στην Θεσπρωτία, άπ' όπου εκδιώχθηκαν, άφού υπέστησαν, δήθεν, γενοκτονία από τους Έλληνες.

Είναι καιρός, αγαπητοί αδελφοί, να καταλάβουμε, ότι οι λεγόμενοι "Μεγάλοι", παίζουν βρώμικα παιχνίδια σε βάρος τής Βορείου Ήπειρου. Βέβαια και άλλοτε συνέβαινε αυτό. Η άπόσπαση τής Βορείου Ήπειρου τό 1913 από την Ελλάδα, δεν ήταν βρώμικο παιχνίδι τής Αυστροουγγαρίας και κυρίως τής Ιταλίας ; Τό δίλημμα που έβαλαν στον τότε Πρωθυπουργό Έλευθέριο Βενιζέλο : ή κρατάς την Βόρειο Ήπειρο, αλλά χάνεις τό νησιά του Αιγαίου , ή παίρνεις τό νησιά του Αιγαίου, αλλά χάνεις την Βόρειο Ήπειρο, δεν ήταν μέσα στα βρώμικα σχέδια των "Μεγάλων"; Όμως τότε, πριν δηλ. από έναν αιώνα, υπήρχε ή έλπιδα ότι ή Βόρειος Ήπειρος θα δικαιωθεί. Άλλά τώρα, τό πράγματα έχουν αλλάξει. Γιατί τόσο ή Εύρωπαϊκή Ένωση, όσο και οι Η.Π.Α., πιέζουν

Κεντρικός όμιλητής τής εκδήλωσης ό Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας

για τελεσιδικες και όριστικές λύσεις, εκβιάζοντας άναίσχυντα και άδιάντροπα τους λαούς. Όταν μάλιστα, δεν υπάρχουν σοβαρές ήγεσίες, τότε αυτές "χορεύουν όπως τους τραγουδάνε" οι άλλοι. Και ενώ ίσως δεν θέλουν αυτά που οι "Μεγάλοι" προτείνουν , στο τέλος ύποκύπτουν. Και για να θυμηθούμε τον άειμνηστο, σπουδαίο Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Χρήστο Ανδροϋτσο, σε κάτι που έίπε για άλλο γεγονός, αλλά ταιριάζει στην παρούσα περίπτωση, άφού θα άντιπάξουν οι κυβερνώντες

κάποια έπιχειρήματα και θα δώσουν την έντύπωση ότι δεν θα άποδεχθούν αυτά τό οποία τους προτείνουν, στο τέλος "κεϊνται", λέει ό Ανδροϋτσος, "οίκτρα άναξιοπρεπείας πτώματα".

Στην περίπτωση των Σκοπίων, ή παρέμβαση

του ξένου παράγοντα ήταν κραυγαλέα σκανδαλώδης. Έλέγη για εκατομμύρια Εύρω, που έδόθησαν για έξαγορά βουλευτών στην FYROM, ώστε να ψηφίσουν την Συμφωνία, ενώ δεν πρέπει να ξεχνάμε, αδελφοί, και τό θλιβερά "καρραγκιοζιλήκια" τής Βουλής των Έλλήνων, για να υπάρξει ή άπαραίτητη πλειοψηφία τής μιάς ψήφου και να περάσει ή διαβόητη "Συμφωνία των Πρεσπών", ώστε να χαρακτηριστεί ή Κυβερνώσα παράταξη ως Κυβέρνηση "κουρελοϋ".

Δεν είναι λοιπόν, άπιθανο να συμβεί κάτι άνάλογο και στην Άλβανία, άφού ή εκεί πολιτική κατάσταση είναι χάωδης. Φοβούμαι ότι οι ήμετεροι θα άντιμετωπίσουν με την ίδια ή ίσως και με μεγαλύτερη άναίσθησία την πολύπαθη Βόρειο Ήπειρο. Άρκεί να ξεφορτωθούν από ένα ένοχλητικό βάρος, ώστε άνενόχλητοι να άπολαμβάνουν τό αγαθά τής έξουσίας. Γι' αυτό καλώ πατριώτες, να πάρουν τις τύχες τής ιδιαιτερής πατρίδας τους στα χέρια τους.

Και όπως άλλοτε έχει λεχθεί, άς θυμηθούν τους Παλαιστίνιους, οι όποιοι ενώ έχουν άπέναντί τους ένα πανίσχυρο κράτος του Ισραήλ, καθώς και κάποια από τό μεγάλα κράτη, παλεύουν συνεχώς και παντού, όμως δεν τό βάζουν κάτω, ώσπου να καταφέρουν να άποκτήσουν ένα ελεύθερο και άνεξάρτητο κράτος. Τό ίδιο ισχύει και για τον Κουρδικό λαό, που παλεύει άσταμάτητα έναντιόν τής Τουρκίας. Μ' αυτά που λέω, προσέξτε, δεν έννοώ ν' άρχίσουν

οι Βορειοηπειρώτες τον πόλεμο. Άλλως τε δεν έχω εγώ τέτοια αρμοδιότητα. Όμως υπάρχουν τόσο άλλοι τρόποι να διαμαρτυρηθούν και να ζητήσουν την έθνική τους άποκατάσταση.

Πληροφορήθηκα από αξιόπιστο πρόσωπο ότι στην εκδήλωση που έγινε στον Ι. Ναό Αγ. Γεωργίου Καρίτση στην Αθήνα τον περασμένο Φεβρουάριο, για τον Αυτόνομο Αγώνα, ήταν το πολύ - πολύ εκατό με εκατόν είκοσι άτομα βορειοηπειρώτες. Και διερωτάται κανείς: Έτσι γίνονται αγώνες; Όταν οι ίδιοι οι Βορειοηπειρώτες δεν πάνε για την υπόθεσή τους, ποιόν περιμένουν να πάνε. Παρόμοια έλεγε και ο αοιδίμος Ίεράρχης Σεβαστιανός. Και τὰ έλεγε τότε που δεν υπήρχε καμμία δυνατότητα, αφού η Βόρειος Ήπειρος ήταν μία απέραντη φυλακή, ενώ σήμερα που οι αδελφοί μας μπορούν να κινούνται ελεύθερα, έστω και σχετικώς, τί θα έλεγε ο άειμνητος Ίεράρχης; Θα χαλούσε κυριολεκτικά τον κόσμο. Πρό καιρούς, φέτος, ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος εύρισκόμενος στα Ίωάννινα τόνοισε με αγωνία για την μεγάλη έλλειψη ιερέων, ιδίως στη περιοχή της Δρόπολης. Δεν θα μπορούσαν άρα γε οι Βορειοηπειρώτες να δώσουν ένα παιδί τους να γίνει κληρικός; Μακάρι να είχαμε και έμεις εδώ πληθώρα ιερέων για να έξυπνησουμε τους αδελφούς. Δυστυχώς όμως, και έμεις έχουμε αρκετά έφημερικά κενά και

ο άειμνητος προκάτοχός μου κυρός ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ άπευθυνόμενος προς τους Βορειοηπειρώτες: "Παρακαλώ τους αδελφούς Βορειοηπειρώτες", έγραφε ο άειμνητος, "να συνεχίσουν ένωμένοι και μονοιασμένοι τον άγώνα τους, διά την ανάκτηση των δικαιωμάτων τους. "Ισχύς έν τή ένώσει". Εγώ δε ταπεινώς θα προσεύχομαι υπέρ των λυτρωμού των". Και βέβαια, εκείνος προσεύχεται. Δεν άμφιβάλει κανείς γι' αυτό. Έπαναλαμβάνω όμως, ότι είναι άπολύτως άπαραίτητος ο άγώνας, ή προσπάθεια των αδελφών μας, για να υπάρχει πάντοτε ένότητα και όμόνοια μεταξύ τους. Αλλοιώτικα, "εις άέρα πυκτεύουμε". Δίνουν δηλ. γροθιές στον άέρα. Ή για να χρησιμοποιήσω μία λαϊκή έκφραση, άεροκοπανάνε.

Οι έν Έλλάδι, κυρίως, κατοικούντες αδελφοί Βορειοηπειρώτες, άς άπευθύνονται στην Κυβέρνηση και στην άντιπολίτευση. Εγώ ρίχνω ένα σύνθημα: Μήν τους αφήσετε σε χλωρό κλαρί. Αυτό να κάνετε. Να άπευθυνθούν οι αδελφοί μας, οι εδώ διαμένοντες, έν Έλλάδι, στα έργατικά συνδικάτα, στους φοιτητικούς και δικηγορικούς συλλόγους, στους Διεθνείς Όργανισμούς, όπου, τέλος πάντων, μπορούν. Και άς οργανώσουν δυναμικά συλλαλητήρια

Πορεία στους κεντρικούς δρόμους του Δελβινάκιου

δεν μπορούμε να φανοῦμε χρήσιμοι. Όμως, τὸ ζήτημα αυτό, τὸ ξαναλέω, είναι πρωτίστως ζήτημα εϋθύνης των Βορειοηπειρωτών.

Άν τώρα κοιτάξουμε και την ήγεσία των Έλλήνων μέσα, και εκεί τὰ πράγματα δεν είναι ένθαρρυντικά. Διότι, όπως πληροφορούμεθα, υπάρχει γκρίνια και φαγομάρα μεταξύ των κομμάτων. (Σάν να μήν είναι ελληνικά τὰ χώματα και έχουν φαγομάρα. Πρωτάκουστο για την Έλλάδα αυτό!). Πρέπει, όμως, οι αδελφοί μας να καταλάβουν ότι έχθρός δεν είναι ο συνέλληνας. Έχθρός είναι ο Άλβανός, αυτός είναι ο έχθρός των Βορειοηπειρωτών. Η Ιστορία του Έλληνικού Έθνους διδάσκει ότι οσάκις τὸ έθνος ήταν διηρημένον, κυρίως λόγω πολιτικών διαφορών οι συνέπειες ήταν καταστροφικές. Η μικρασιατική καταστροφή (1922) και η διχοτόμηση τής Κύπρου (1974) αυτό άκριβώς μαρτυρούν. Γι αυτό δεν τὰ πάω να λέω και να επαναλαμβάνω αυτό που έγραφε στην περιλάλητη Διαθήκη του

έθνικά θέματα. Οι ώρασιοι άγώνες δεν πρέπει να σταματάνε ποτέ. Και άργα ή γρήγορα τὰ φέρουν τὰ έπιθυμητά άποτελέσματα.

Ο μακαρίτης Γεώργιος Παπανδρέου, ο άλλοτε Πρωθυπουργός τής Έλλάδος, μιλώντας στη Βουλή των Έλλήνων στις 12 Ιουνίου 1960, έτόνιζε: "Εκείνο πάντως, τὸ όποϊον όφείλουν αι ελληνικαί κυβερνήσεις να γνωρίζουν, είναι, ότι τὸ Βορειοηπειρωτικό θέμα ύφίσταται, και εκείνο τὸ όποϊον άπαγορεύεται εις τον αίώνα είναι η άπάρνησις του ίερού αίτήματος. Η διεκδίκησης μας διά την Βόρειον Ήπειρον είναι ίερά και άπαράγραπτος". Άς μάς ποῦν οι έκ των πολιτικών μας που σκύβουν δουλικά τὸ κεφάλι στις παράλογες απαιτήσεις ξένων παραγόντων και πρόθυμα ύπογράφουν συμφωνίες τύπου Ζυρίχης - Λονδίνου και Πρεσπών, μήπως ο Γεώργιος Παπανδρέου ήταν φασίστας; Μήπως ήταν σκοταδιστής; Μήπως έξυπνηρετούσε σχέδια άλλοδαπών δυνάμεων; Άς μάς τὸ ποῦν για να τὸ γνωρίζουμε και έμεις,

Άν όμως παραδέχονται ότι ο άειμνητος Πρωθυπουργός ήταν δημοκράτης και πατριώτης τότε να σταματήσουν να ρίχνουν λάσπη σ' εκείνους που συνεχίζουν να άγωνίζονται για την πατρίδα τους.

Αδελφοί μας Βορειοηπειρώτες, τὰ σās υπενθυμίσω ότι τὸ Βορειοηπειρωτικό Ζήτημα έκκρεμεί ένωπιον των Υπουργών Έξωτερικών των τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων, Μεγάλης Βρετανίας, Γαλλίας, Ρωσίας και ΗΠΑ. Μετά την λύση του Αύστριακού και του Γερμανικού θέματος τὸ μόνο που άπομένει προς έπίλυση είναι τὸ Βορειοηπειωτικό. Άπευθυνθείτε, λοιπόν, και σ' αυτούς, τους πρεσβευτές των τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων, και άπαιτείστε όχι την Αυτόνομία, τὰ τὸ ξαναπῶ πάλι, όχι την Αυτόνομία, αλλά την Ένωση τής Βορείου Ήπειρου με την Έλλάδα. Και να τὸ άπαιτείστε σύμφωνα με αυτό που έγινε με την Γερμανία. Ήταν τότε ο μακαρίτης ο Καγκελάριος Χόλμ, ο όποϊος χωρίς να ρωτήσει κανέναν ένωσε τις δυο Γερμανίες και τελείωσε τὸ θέμα. Οι δικόι μας τι έχουν πάθει; Δεν μπορούν να ύψώσουν τὸ άνάστημά τους; Μόνον για να βρίζουν είναι. Αλλά για να ποῦν ένα ΟΧΙ σε κάποιες ξένες δυνάμεις που έπιβουλεύονται τὸ έθνος, δεν τὸ κάνουν.

Και προσέξτε. Δεν τὰ ζητήσετε έλεημοσύνη. Θα ζητήσετε δικαιοσύνη για την Βόρειο Ήπειρο, έν όνόματι του Θεού τον όποϊον αυτοί, οι ξένοι, πιστεύουν και των Έλληνικών θυσιών κατά τὸ 1940-41, ώστε να ικανοποιηθεί τὸ πανανθρώπινο αίσθημα τής δικαιοσύνης. Γιατί, άγαπητοί αδελφοί, είναι ντροπή. Έδώ τελείωνει και η δεύτερη δεκαετία του 21ου αίώνα, να υπάρχουν λαοί που στερούνται τὸ αγαθὸ τής έλευθερίας και μάάλιστα στην Εϋρώπη. Σ' αυτόν τον άγώνα, σās διαβεβαιώνουμε, δεν είστε μόνοι. Σās συνοδεύουν οι εύχες όλων. Όσοι κατά καιρούς άγωνίσθηκαν για την Βόρειο Ήπειρο. Οι εύχες όλων των Έλλήνων που ποῦνε για τὸ Βορειοηπειρωτικό. Η εϋχή του ήρωα Κων/νου Κατσίφα, οι προσευχές του μεγάλου Ίεράρχη Σεβαστιανού. Προπαντός εύλογούν τον άγώνα σας ο Ίησοῦς Χριστός και η Ύπεραγία Θεοτόκος και "εί ο Θεός μεθ' ύμῶν, οὔδεις καθ' ύμῶν". Και τώρα που τελείωσα τις σκέψεις που είχα να σας πῶ τὰ φωνάξουμε όλοι μαζί για να φθάσει ή φωνή μας όσο πιὸ μακριά γίνεται και να ποῦμε: Ζήτω ή Ένωση τής Βορείου Ήπειρου με την Έλλάδα. -Ζήτη!

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Έν Δελβινάκιω τή 12η Μαΐου 2019

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Σήμερα, Κυριακή, 12 Μαΐου 2019, με την συμμετοχή πλήθους ένθουσιώντος λαού, πραγματοποιήθηκε στο ήρωϊκό Δελβινάκι, ο έορτασμός τής επέτειου του Αυτόνομοϊκού Άγώνος τής Βορείου Ήπειρου (17 Φεβρουαρίου 1914). Μετά την άρχιερατική Θεία Λειτουργία, τελέσθηκε τὸ Μνημόσυνο των Πρωτεργατών και των Άγωνιστών του Αυτόνομοϊκού Άγώνος, καθώς και του Κων/νου Κατσίφα. Στην συνέχεια, έψάλη τρισάγιο επί του τάφου του αοιδίμου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως Βασιλείου, και άκολούθησε ή όμιλία του Σεβ. κ. ΑΝΔΡΕΟΥ. Η όλη έκδήλωση έκλεισε με την εϊρηνική πορεία μέχρι τὸ Ήρων τής κωμοπόλεως, όπου έψάλη τρισάγιο υπέρ των πεσόντων σε όλους τους άγώνες του Έθνους, έψάλη ο Έθνικός μας Ύμνος και έγκρίθηκε όμόφωνα τὸ άκόλουθο

ΨΗΦΙΣΜΑ

1) Άποτίουμε φόρο τιμής στον νέο ήρωα Βορειοηπειρωτή Κωνσταντίνου Κατσίφα, που δολοφονήθηκε βάνουσα από την Άλβανική Άστυνομία, στις 28 Οκτωβρίου 2018, άνήμερα δηλαδή τής θρυλικής Έθνικής μας Επέτειου.

2) Παρακολουθούμε την πολιτική κρίση στην Άλβανία με αύξανόμενη άγωνία, για τὸ ποιές έπιπτώσεις τὰ έχη στον Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό.

3) Ζητούμε να σταματήσει από τους Άλβανούς τὸ «φακέλλωμα» Έλλαδιτών και Βορειοηπειρωτών, που άρχισε στο μνημόσυνο του άειμνηστου Κατσίφα και που είναι άπαραδέκτο σε οποιαδήποτε χώρα θέλει να λέγεται εϋρωπαϊκή, συνεπώς και στην Άλβανία.

4) Η Έλληνική Κυβέρνηση να άπαιτήση από την Άλβανία να αλλάξει τὰ βιβλία τής Ιστορίας και τής Γεωγραφίας, για να μη διδάσκονται τὰ Έλληνόπουλα άνακριβείες και ψεύδη.

5) Ζητούμε από την Άλβανία να σταματήσει: α) να ύποθάλη και ύποκινή τὰ άνθελληνικά σχέδια των έγκληματιών «Τσάμηδων» και, β) να σταματήσει να φέρνει στην Έλλάδα τις μεγάλες ποσότητες των ναρκωτικών, τὰ όποία έπισήμως παράγει. Και, τέλος,

6) Άν τυχόν, όπως φημολογείται, ζητηθή από την Έλλάδα ή «τακτοποίηση» και του λεγόμενου «άλβανικού», ζητούμε από την Κυβέρνηση να μήν ύποκύψη σε τυχόν πιέσεις μεγάλων Χωρών ή ισχυρών παραγόντων, ώστε να μήν έχουμε πάλι μία παταγώδη άποτυχία, όπως συνέβη με την δῆθεν έπίλυση του «μακεδονικού».

(Εκ τής Ίερας Μητροπόλεως)

Ἡ Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου (καὶ ἡ γενικευμένη ἀμνησία)

Μία μικρὴ ἀναφορὰ σὲ ἓνα τραγικὸ γεγονός 100 χρόνια μετὰ...

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας, Καθηγητὴς φιλόλογος

Φέτος, συμπληρώνονται 100 χρόνια ἀπὸ ἓνα τραγικὸ γεγονός πού κάλυψε ἓνα μέγα τμήμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πρόκειται γιὰ τὴν Γενοκτονία τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ Πόντου, ἓνα διεθνὲς ἔγκλημα πού συντονίστηκε ἀπὸ τὸ Τουρκικὸ Κράτος καὶ τὸν μηχανισμό τῶν Νεοτούρκων καὶ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ. Στὴν Ἑλλάδα τῆς γενικευμένης ἐθνικῆς ἀμνησίας, πού καθοδηγεῖται ἀπὸ τὶς διαφθαρμένες ἡγεσίες πού θέλουν ἓναν Λάο χωρὶς μνήμη (καὶ δὲν χάνουν εὐκαιρία νὰ τὸ διακηρύττουν μὲ ἔργα, βλέπε νέα σχολικὰ ἐγχειρίδια), αὐτὴ ἡ ἐπέτειος πέρασε στὰ ...σιωπηλά.

Λὲς καὶ κάποιοι φοβοῦνται μήπως θιχθεῖ ἡ Τουρκία καὶ ...διακόψει τὴν πορεία τῆς πρὸς τὸν ἐκδημοκρατισμὸ ἢ τὸν ἐξευρωπαϊσμὸ. Τὸ ἔργο αὐτὸ (δυστυχῶς) τὸ ἔχουμε ξαναδεῖ....

Ἄς δοῦμε λίγα στοιχεῖα γιὰ τὸν Πόντο. Ἀπὸ τὴν Ἀρχαιότητα παρατηρεῖται ἡ παρουσία ἑλληνικῶν πληθυσμῶν σὲ ὅλες τὶς παράλιες περιοχὲς τοῦ Εὐξεινου Πόντου (ἢ Μαύρης Θαλάσσης), ἂν καὶ στὴν ἱστορικὴ πορεία τὸ ὄνομα Πόντος περιορίστηκε γεωγραφικὰ στὸ νότιο τμήμα του, στὰ βόρεια δηλαδὴ παράλια τοῦ Πόντου, ὅπως τὸν ξέρουμε σήμερα.

Ἄς δοῦμε μερικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ἱστορία τοῦ Πόντου στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων, ἀπὸ τὴν τουρκικὴ κατάκτηση ἕως τὴν ἐξόντωση μὲ τὴν μορφὴ Γενοκτονίας.

Στοὺς δύο τελευταίους αἰῶνες ζωῆς τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως στὸν χῶρο τοῦ Πόντου διαμορφώθηκε ἓνα Ἀνεξάρτητο Κράτος, ἡ Αὐτοκρατορία τῆς Τραπεζοῦντος (1204-1461). Αὐτὸ τὸ τμήμα γῆς, ἀπομακρυσμένο ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, ἀλλὰ μὲ στέρεες Ἑλληνικὲς καὶ Ὀρθόδοξες βᾶσεις, συνέχιζε νὰ ζεῖ καὶ νὰ διατηρεῖ ἓναν ἀκμαῖο Ἑλληνισμὸ καὶ σταθερὴ προσήλωση στὴν Ὀρθοδοξία. Δὲν εἶναι τυχαῖο πού καὶ σήμερα στὸ μυαλὸ ὄλων μας ὡς θρησκευτικὸ κέντρο τῶν Ποντίων θεωρεῖται ἡ Παναγία στὸ ὄρος Μελά τοῦ Πόντου, ἡ Παναγία Σουμελά.

Ἡ τουρκικὴ κατάκτηση. Ἐξισλαμισμοὶ καὶ κρυπτοχριστιανοί. Οἱ Τούρκοι τὸ

1461 καταφέρνουν νὰ καταβάλουν καὶ νὰ ὑποδουλώσουν τὸν Πόντο, μία ὑποδούλωση πού φθάνει ὡς τὶς ἡμέρες μας.

Ὁ νέος ἐφιάλης πού συνοδεύει τὴν τουρκικὴ ἐπέκταση εἶναι οἱ ἐξισλαμισμοί, εἴτε μὲ τὴν βία εἴτε μὲ τὴν παροχὴ προνομίων, πού ἀλλοιώνουν τὸ πληθυσμιακὸ τοπίο τοῦ Πόντου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Συχνὰ ὁ πληθυσμὸς τοῦ Πόντου, γιὰ νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὶς τουρκικὲς βαρβαρότητες, φεύγει γιὰ ἄλλα μέρη, ὅπως στὶς πόλεις τῶν ρωσικῶν παραλίων καὶ τὴν ἴδια τὴν Κωνσταντινούπολη. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ πληθυσμιακοῦ τοπίου μετὰ τὴν κατάκτηση ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς ὀφειλόταν σὲ δύο βασικοὺς παράγοντες. Ὁ ἀλλοτινὸς χριστιανικὸς τόπος σιγά-σιγά ὑπέστη διωγμοὺς καὶ ἐξισλαμισμούς, πού μείωσαν τὴν παρουσία τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου.

Μία ἀπάντηση στοὺς ἐξισλαμισμοὺς ἦταν τὸ φαινόμενο τῶν Κρυπτοχριστιανῶν, πού κατὰ τοὺς ἐρευνητὲς, συνεχίζεται καὶ σήμερα στὸν χῶρο τοῦ Πόντου. Ἐπιφανειακὰ κάποιοι ἔγιναν Μουσουλμάνοι, ἀλλὰ ἐσωτερικὰ παρέμειναν Χριστιανοὶ καὶ συμμετέχουν στὴν λατρεία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀντιλαμβάνεστε τὰ ἐσωτερικὰ διλήμματα τους, ἀλλὰ καὶ τὸν κίνδυνο πού περνοῦν σὲ περίπτωση πού ἀποκαλυφθοῦν ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς Μουσουλμάνους. Τὸ φαινόμενο τῶν Νεομαρτύρων εἶναι ἀποκαλυπτικὸ γιὰ τὴν μοῖρα ὅσων ὑπῆρξαν Κρυπτοχριστιανοὶ καὶ ἀποκαλύφθηκε ἡ δευτέρη τους ταυτότητα. .

Οἱ διωγμοί, οἱ Νεοτούρκοι καὶ ὁ Κεμάλ. Ἡ τραγωδία τοῦ 1919. Ἡ ζωὴ τοὺς 2 τελευταίους αἰῶνες ἀλλάζει δραματικά. Μετὰ ἀπὸ τὶς ραγδαῖες ἀλλαγές στὴν Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία τὸν 19ο καὶ 20ο αἰῶνα, ἀλλάζουν πολλὰ καὶ στὸν Πόντο. Τὸ 1908 κυριαρχοῦν στὴν Τουρκία οἱ Νεοτούρκοι, πού

πίσω ἀπὸ τὰ ἐπιφανειακὰ καὶ ὑπουλα αἰτήματα γιὰ «ἐκσυγχρονισμό» ἢ ἐκδυτικισμό, κρυβόταν μία Πολιτικὴ ἐξολό-

Στὶς 19 Μαΐου 1919 ἐπιβιβάζεται στὴν Σαμψούντα ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ καὶ ὀργανώνει μὲ συστηματικὸ τρόπο τὴν σφαγὴ τῶν Ἑλλήνων. Μία διαδικασία πού θὰ διαρκέσει ἕως τὸ 1922 καὶ θὰ καταλήξει στὴ ἐξόντωση ἄνω τῶν 350.000 Ποντίων καὶ τὸν ὀλοκληρωτικὸ διωγμὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸς Ἑλλάδα καὶ Ρωσία.

θρευσης ὀποιασδήποτε πληθυσμιακῆς ὀμάδος δὲν θὰ μετατραπόταν μὲ τὴν βία Τουρκικὴ. Στὴν κατεύθυνση αὐτὴ κινούμενοι ὀργανώνουν τὴν Γενοκτονία χριστιανικῶν πληθυσμῶν, ὅπως τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ὁ Πόντος σὲ 2 φάσεις, κατὰ τὸν Α' Παγκόσμιο Πόλεμο καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτόν, ἀντιμετωπίζει τὴν τουρκικὴ λαίλαπα. Στὶς 19 Μαΐου 1919 (ἡμέρα πού γιὰ ἐμᾶς εἶναι ἡμέρα μνήμης τῆς Γενοκτονίας τοῦ Πόντου, καθιερωθεῖσα ἀπὸ τὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, τὸ 1994) ἐπιβιβάζεται στὴν Σαμψούντα ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ καὶ ὀργανώνει μὲ συστηματικὸ τρόπο τὴν σφαγὴ τῶν Ἑλλήνων. Μία διαδικασία πού θὰ διαρκέσει ἕως τὸ 1922, καὶ τὴν ὀλοκληρωτικὸ διωγμὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸς Ἑλλάδα

καὶ Ρωσία. Στὸ ἐγκληματικὸ τους αὐτὸ ἔργο, πού θὰ στοιχίσει συνολικὰ ἄνω τῶν 350.000 νεκροὺς Ἑλληνες στὸν Πόντο, θὰ ἔχουν οἱ Τούρκοι συμμάχους φανεροὺς στὴν ἀρχὴ τοὺς Γερμανοὺς καὶ μετὰ τοὺς Μπολσεβίκους τοῦ Λένιν, πού μόλις εἶχαν ἐπικρατήσει στὴν Ρωσία, καὶ κρυφοὺς φίλους τοὺς Δυτικούς (ὅπως οἱ Ἄγγλοι, οἱ Ἴταλοί καὶ οἱ Γάλλοι) πού θὰ σιωπήσουν ἢ θὰ βοηθήσουν τὴν Νίκη τοῦ Κεμάλ κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ μεταφορὰ τῶν βωμῶν σὲ Ἑλλάδα καὶ γειτονικὰ κράτη, οἱ νέες περιπέτειες. Ἡ τραγωδία συντελεσθεῖ. Μαζὶ μὲ τὴν ἐξόντωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ χάθηκε καὶ ἡ ἐπὶ 2000 ἔτη παρουσία τῆς Ὀρθοδοξίας στὰ μέρη ἐκεῖνα τοῦ Πόντου. Πολλοὶ ἱστορικοὶ Ναοὶ τῆς Ἐκκλησίας ἔγιναν τζαμιά μουσουλμανικά. Ὅσοι Ἑλληνες τοῦ Πόντου κατέφυγαν στὴν τότε Σοβιετικὴ Ἐνωση θὰ ἀντιμετωπίσουν νέους διωγμοὺς ἀπὸ τὸ Σταλινικὸ καθεστῶς.

Τὰ τελευταῖα χρόνια γίνεται μία πανελλήνια καὶ παγκόσμια προσπάθεια νὰ γίνει γνωστὴ ἡ γενοκτονία καὶ νὰ καταδικαστεῖ ὡς πράξη προσβολῆς πρὸς τὴν Ἀνθρωπότητα, κάτι πού προσπαθεῖ μὰ κάθε τόπο νὰ ἀποτρέψει ἡ Τουρκία. Κορυφαῖο προσκύνημα στὸν Πόντο ὑπῆρξε ἡ Παναγία στὸ ὄρος Μελά. Ἡ Παναγία

Σουμελά. Μετὰ τὴν καταστροφή, αὐτὸ τὸ ἱερὸ προσκύνημα τοῦ ἀπανταχοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ μεταφέρθηκε στὸ ὄρος Βέρμιο τῆς κυρίως Ἑλλάδος. Κλείνουμε μὲ ἓνα μήνυμα αἰσιοδοξίας...

Ν' αἰλί ἐμᾶς νὰ βαῖ ἐμᾶς, οἱ Τούρκ' τὴν Πόλ' ἐπαίραν...

ἐπαίραν τὸ βασιλοσκάμ' ἐλλάγεν ἡ ἀφφεντία.

Μοιρολογοῦν τὰ ἐκκλησιᾶς, κλαῖνε τὰ μαναστήρεα

κι Ἄϊ Γιάννες ὁ Χρυσόστομον, κλαίει δερνοκοπάται.

Μὴν κλαῖς μὴν κλαῖς Ἄϊ Γιάννε μου, καὶ μὴ δερνοκοπάσαι

ἢ Ρωμανία πέρασεν, ἢ Ρωμανία ἐπάρθεν

ἢ Ρωμανία ἂν περασεν, ἀνθεῖ καὶ φέρε κι ἄλλο"...

Ἡ ΔΙΑΦΘΟΡΑ, ΤΡΟΧΟΠΕΔΗ...

Ὁ ἡγέτης τῆς ἀλβανικῆς ἀντιπολιτεύσεως Λουζιλι Μπάσα, ὁ ὀποῖος πραγματοποιοῖ ἐπίσκεψη στὸ Βερολίνο ἀφῆσε αἰχμές εἰς βᾶρος τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ἐντι Ράμα, λέγοντας ὅτι ἡ διαφθορὰ εἶναι ἡ τροχοπέδη τῆς Ἀλβανίας γιὰ τὴν ἐνταξί τῆς στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση. Σὲ ἀνάρτησή του ὁ Μπάσα ἀνέφερε, ὅτι συζήτησε θέματα πού ἀφοροῦν στὴν εὐρωπαϊκὴ πορεία τῆς Ἀλβανίας, τὶς πολιτικὲς ἐξελί-

ξεις στὴν χώρα του καὶ τὶς σχέσεις μεταξὺ ὀργανωμένου ἐγκλήματος καὶ πολιτικῆς, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐξαγορᾶς ψήφου. Ὁ κ. Μπάσα τόνισε ἀκόμη, ὅτι τώρα εἶναι ἡ στιγμή νὰ σταματήσουμε τοὺς διεφθαρμένους καὶ ἐγκληματίες πολιτικούς, οἱ ὀποῖοι χάρις στὰ δικά τους συμφέροντα ἀπειλοῦν τὴν εὐρωπαϊκὴ προοπτικὴ, τὴν εἰρήνη καὶ τὴν σταθερότητα στὰ Δυτικὰ Βαλκάνια. Τέλος, ζήτησε νὰ ἀρθοῦν

οἱ ἐπιφυλάξεις πού ρητῶς διατυπώθηκαν γιὰ τὴν ἐνταξιακὴ διαδικασία τῆς Ἀλβανίας, τροχοπέδη γιὰ τὴν ὀποία ἀποτελοῦν τὰ ζητήματα διαφθορᾶς καὶ κυβερνητικῆς ἀνοχῆς πρὸς τὸ ὀργανωμένο ἔγκλημα.

Πάντως, ἡ Ἑλλάδα ἄς μὴ βιάζεται γιὰ τὴν ἐνταξί τῆς γειτονικῆς στὴν Ε.Ε., ἀφοῦ χώρες ὅπως ἡ ὀλλανδία, ἡ Γαλλία, ἡ Δανία καὶ ἡ Γερμανία τάσσονται κατὰ τῆς ἐνᾶρξεως τῶν ἐνταξιακῶν

Διαπραγματεύσεων.

"B.B."

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

(Κήρυγμα Μητροπολίτου κ. Ανδρέου στὸν Ἑσπερινὸ τοῦ ἑορτάζοντος Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Κων/νου καὶ Ἑλένης Κάτω Κονίτσης (20.5.2019))

Στὸ κήρυγμά μου δὲν θὰ ἀναφερθῶ στὰ πρόσωπα τῶν Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἑλένης, ποὺ ἐορτάζει ἀπόψε ἡ Ἐκκλησία μας καὶ διότι ἐπὶ μακρὰν σειρὰ ἐτῶν ἔχει γίνεαι αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὸν ὑποφαινόμενο, ἀλλὰ καὶ διότι αὔριο, Θεοῦ θέλοντος, κατὰ τὴν θεία Λειτουργία, θὰ πεῖ τὰ δέοντα ὁ ἱεροκλήρυκας σχετικῶς μὲ τὰ δύο αὐτὰ πρόσωπα.

Θὰ σᾶς ὁμιλήσω γιὰ ἓνα γεγονός που πρὶν ἀπὸ 78 χρόνια συντάραξε τὸν κόσμο. Ἄρχισε τὸ γεγονός αὐτὸ σὰν σήμερα, 20 Μαΐου καὶ τελείωσε στὶς 31 Μαΐου τοῦ 1941. Ἀσφαλῶς καταλάβατε ὅτι πρόκειται γιὰ τὴν περίφημη, τὴν θρυλικὴ μάχη τῆς Κρήτης, ποὺ τὸ μεγαλεῖο τῆς συγκλόνισε τὴν ὑφήλιο. Οἱ Γερμανοὶ, τὰ ναζιστικὰ δηλ. γερμανικὰ στρατεύματα ἀπὸ τὰ τέλη Ἀπριλίου καὶ τὰ δύο δεκαήμερα τοῦ Μαΐου εἶχαν καταλάβει τὴν κεντρικὴ Ἑλλάδα, καὶ ἐτοιμαζόντουσαν νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῆς Κρήτης. Ἡ Κρήτη, σημειωτέον, δὲν εἶχε μεγάλη ὀχύρωση, διότι οἱ Ἄγγλοι δὲν εἶχαν προνοήσει νὰ τὴν ὀχυρώσουν ὅπως ἔπρεπε. Ἔτσι εἶχε λίγο στρατὸ, προστεθήσαν καὶ οἱ Εὐέλπιδες οἱ ὁποῖοι ἄφρασαν τὴν Σχολὴ τους καὶ κατέβησαν μὲ χίλιους κινδύνους στὴν Κρήτη καὶ οἱ ντόπιοι Κρητικοὶ γιὰ νὰ δοῦν τι θὰ ἔκαναν ἐναντίον τῆς εἰσβολῆς ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γίνεαι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

Ἡ ἐπίθεση, ἐναντίον τῆς Κρήτης, ἄρχισε τὴν Τρίτη 20ῆ Μαΐου τοῦ 1941. Καὶ ἄρχισε μὲ τὰ καταδικωτικὰ Μέσσημιθ, τὰ δικινητήρια βομβαρδιστικὰ καὶ τὰ ἀνεμοπλάνα νὰ τὰ ἀκολουθοῦν καὶ στὴ συνέχεια τὰ τρικινητήρια ὀπλιταγωγὰ καὶ τὰ μεταγωγικὰ τὰ περίφημα ἀεροπλάνα Γιούγκερς. Ἡ κρητικὴ γῆ σείσθη ἀπὸ τὴν βροχὴ σφαιρῶν ποὺ ἔριχναν τὰ ἀεροπλάνα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς βόμβες τῶν πεντακοσίων καὶ χιλίων λιβρῶν ἢ καθεμιά. Ἡ ἐπίθεση ἐκδηλώθη στὴν Δυτικὴ Κρήτη στὴν περιοχὴ τῶν Χανίων, στὸ λιμάνι τῆς Σούδας καὶ στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Μάλεμε, τὸ ὁποῖο οἱ Γερμανοὶ ἤθελαν πάση θυσία νὰ τὸ κυριεύσουν. Καὶ μόλις σταμάτησε τὸ πῦρ ποὺ ἔριχναν τὰ ἀεροπλάνα ὁ Κρητικὸς οὐρανὸς γέμισε ἀπὸ ὀμπρέλες. Ἦταν τὰ ἀλεξιπτωτὰ. Οἱ Γερμανοὶ ἀλεξιπτωτιστὲς ποὺ κατέβαιναν ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, ἄς ποῦμε, γιὰ νὰ κατακτήσουν τὴν κρητικὴ γῆ.

Κοιτᾶτε, ὅμως. Δὲν ξέρω ἂν ἄλλος λαὸς θὰ μποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσει αὐτὴν τὴν λαίλαπα. Οἱ Κρητικοὶ ὅμως, δὲν δέιλιασαν καθόλου. Μὲ μαγκοῦρες, μὲ τσεκούρια, μὲ λοστούς, μὲ σπηλάρια, καὶ κάποια κυνηγητικὰ ὄπλα ποὺ εἶχαν ἄρχισαν νὰ χτυποῦσαν τοὺς ἀλεξιπτωτιστὲς καθὼς κατέβαιναν. Καὶ ἦταν τὸση ἡ ὀρμὴ τους καὶ τὸ θάρρος τους, ὥστε σύμφωνα μὲ γερμανικὲς μαρτυρίες "στὴν Κρήτη κανένας δὲν φοβόταν, κανένας δὲν ἐφευγε. Στὴν Κρήτη μόνο οἱ πέτρες δὲν σηκωνόντουσαν μοναχὲς τους νὰ μᾶς χτυπήσουν καὶ νὰ μᾶς πολεμήσουν. Αὐτὰ τὰ εἶπαν οἱ ἴδιοι οἱ Γερμανοὶ. Σ' αὐτὴν τὴν ἐπίθεση μὲ τοὺς ἀλεξιπτωτιστὰς, ἡ ναζιστικὴ Γερμανία ἔχασε γύρω στὶς 4.000! ἀλεξιπτωτιστὲς.

Δὲν ξέρω ἂν ἄλλος λαὸς θὰ μποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσει αὐτὴν τὴν λαίλαπα. Οἱ Κρητικοὶ ὅμως, δὲν δέιλιασαν καθόλου. Μὲ μαγκοῦρες, μὲ τσεκούρια, μὲ λοστούς, μὲ σπηλάρια, καὶ κάποια κυνηγητικὰ ὄπλα ποὺ εἶχαν ἄρχισαν νὰ χτυποῦσαν τοὺς ἀλεξιπτωτιστὲς καθὼς κατέβαιναν. Καὶ ἦταν τὸση ἡ ὀρμὴ τους καὶ τὸ θάρρος τους, ὥστε σύμφωνα μὲ γερμανικὲς μαρτυρίες "στὴν Κρήτη κανένας δὲν φοβόταν, κανένας δὲν ἐφευγε. Στὴν Κρήτη μόνο οἱ πέτρες δὲν σηκωνόντουσαν μοναχὲς τους νὰ μᾶς χτυπήσουν καὶ νὰ μᾶς πολεμήσουν. Αὐτὰ τὰ εἶπαν οἱ ἴδιοι οἱ Γερμανοὶ. Σ' αὐτὴν τὴν ἐπίθεση μὲ τοὺς ἀλεξιπτωτιστὰς, ἡ ναζιστικὴ Γερμανία ἔχασε γύρω στὶς 4.000! ἀλεξιπτωτιστὲς.

ἦταν τόσο μεγάλη ἡ ἀπώλεια αὐτή, ὥστε ὁ ἴδιος ὁ Χίτλερ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ μὴν ξαναχρησιμοποιηθοῦν πιά οἱ ἀλεξιπτωτιστὲς σὲ ἀναπεπταμένα πεδία μαχῶν. Ἔνας μικρὸς λαὸς νίκησε ἓναν γίγαντα. Ἔνας Δαβὶδ νίκησε τὸν Γολιάθ.

Ἀλλὰ ἡ Κρητικὴ στή συνέχισε πλήρως πανάκριβα τὸ μῖσος τῶν Γερμανῶν, οἱ ὁποῖοι εἶδαν τὴν φθορὰ ποὺ ἔπαθαν. Καὶ πολλὰ χωριὰ τὰ ἰσοπέδωσαν ἐκτελώνοντας τοὺς κατοίκους. Γυναίκες, μανάδες, γέροντες καὶ μικρὰ παιδιὰ ἀκόμη, ὅπως ἔγινε στὸ χωριὸ Κοντομαρὶ τῶν Χανίων. Μιά δὲ κωμόπολις ἢ Κάνδανος ἔπαθε τέτοια καταστροφὴ, ὥστε οἱ Γερμανοὶ ἔβαλαν μιὰ πινακίδα σὲ κάποιο ἐμφανὲς σημεῖο ποὺ ἔλεγε ὅτι ἐδῶ ὑπῆρχε ἡ Κάνδανος. Ὅτι, δηλ. ἐδῶ δὲν ὑπάρχει πλέον. Τὴν ἐξοντώσαμε. Καὶ μέχρι τὴν ἀπελευθέρωση

πολλὰ τὰ δεινὰ τῶν Κρητικῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν τὸ ἔβαλαν κάτω, δὲν συμβιβάστηκαν, δὲν λιγοψύχησαν. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Μάχη τῆς Κρήτης, ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνω, ὅτι σὰν σήμερα ἄρχισε, τὸ 1941, παραμένει ἓνα ἀθάνατο τρόπαιο. Καὶ εἶναι δείκτης τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς ἀνδρειοσύνης καὶ ὑπόδειγμα ὄχι μόνο γιὰ τοὺς Κρητικούς ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνες.

Γιατὶ τὰ εἶπα αὐτὰ; Τὰ εἶπα πρῶτα γιὰ νὰ θυμηθοῦν οἱ παλαιοὶ καὶ νὰ μάθουν οἱ νεώτεροι. Διότι τῶρα, τὸ ξέρετε καὶ ἐσεῖς

αὐτὸ, στὰ σχολεῖα δὲν διδάσκεται ἡ ἱστορία τοῦ ἔθνους. Γι' αὐτὸ καὶ τὴν Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἀλλὰ καὶ σήμερα ἐδῶ, εἶπα αὐτὲς τὶς ἱστορικὲς ἀφηγήσεις γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ σχηματίσετε μιὰν εἰκόνα γιὰ τὸ ἔθνος στὸ ὁποῖον ἀνήκουμε. Τὸ ἑλληνικὸ δηλ. ἔθνος. Καὶ ἐπειδὴ πλησιάζουν καὶ οἱ γενικὲς ἐκλογὲς μετὰ τὶς δημοτικὲς καὶ τὶς αὐτοδιοικητικὲς, καὶ ἐνδεχομένως θὰ μᾶς θυμηθοῦν κάποιοι ὑποψήφιοι, προσέξτε ποὺ θὰ ρίξετε τὴν ψήφο σας. Ὅχι γιὰ ρουσφέτια. Γιατὶ ἔτσι δὲν γίνεται διόρθωση τῶν κακῶς κειμένων. Ἐχομε μεγάλη εὐθύνη ὄχι μόνον γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν γενιά ποὺ ἔρχεται. Τὴ Πατρίδα θὰ τοὺς ἀφήσουμε; Τὴ θὰ τοὺς δώσουμε γιὰ κληρονομία; Αὐτὸς εἶναι τῶρα ὁ πόλεμος. Τότε οἱ Κρητικοὶ πολεμοῦσαν γιὰ τὸν ἐχθρὸ ποὺ εἰσέβαλε ἀπὸ ἀέρος. Τῶρα δὲν ἔχομε τέτοιο ἐχθρὸ, ἀλλὰ ἔχομε ὅμως ἀνθρώπους ποὺ παραδοκοῦν νὰ ἀναρριχηθοῦν σὲ ἀξιώματα πολιτικὰ. Αὐτὰ εἶχα νὰ σᾶς πῶ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, καὶ εὐχομαι ἢ χάρις τῶν Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἑλένης τῶν ἰσαποστόλων νὰ σᾶς σκέπει, νὰ σᾶς εὐλογεῖ, νὰ ἐνισχύει τὶς οἰκογενεῖς σας καὶ τὰ παιδιὰ σας καὶ νὰ ἀξιοθωῦμε νὰ ζήσουμε ὅλοι, ἐδῶ μὲν στὸν παρόντα αἰῶνα, σὲ μιὰ πατρίδα πραγματικὰ σπουδαία καὶ ἐνδοξη καὶ ὅταν μᾶς καλέσει ὁ Κύριος νὰ ἀξιοθωῦμε καὶ τῆς Βασιλείας Του, τὴν ὁποία εὐχρηθεῖτε καὶ γιὰ μένα, τὸ εὐχομαι καὶ ἐγὼ γιὰ σᾶς, ὁ Κύριος νὰ τὴν χάρισει σὲ ὅλους μας. Ἀμήν.

Ἡ ἀλύγιστη ἑλληνικὴ ψυχὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσάνθου, τοῦ ἀπὸ Τραπεζοῦντος

(Ὁμιλία Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως κ.κ. Ἀνδρέου τὴν Μ. Παρασκευὴ τὸ βράδυ στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Νικολάου Κονίτσης στὶς 26-4-2019)

Ενῶ, λοιπόν, ἐκεῖνο τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ποὺ εἶχε μαζευτεῖ ἐκεῖ ἀπὸ περιέργεια γιὰ νὰ δεῖ τὴν σταύρωση, κατέβαινε μετανιωμένο γιὰ τὸ ἐγκλημα ποὺ εἶχε συντελεστεῖ, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ ἑκατοντάρχου νὰ ὁμολογῆ: "Ἀληθῶς, ὁ ἄνθρωπος οὗτος Υἱὸς ἦν Θεοῦ". Ἀληθινά, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν Υἱὸς Θεοῦ. Καὶ αὐτὴν τὴν ὁμολογία τὴν ἐπανάλαβαν καὶ συνεχίζουν νὰ τὴν ἐπαναλαμβάνουν ὅλοι ὅσοι ἔχουν γνωρίσει τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς "Βασιλεῖα τῶν Βασιλευόντων", ὡς Λυτρωτὴ καὶ Σωτῆρα ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἄδου, καὶ ἀπὸ τὶς παγίδες τοῦ πονηροῦ καὶ τῆς ἀμαρτίας.

Ναί, ἀδελφοί μου, ὁ Ἐσταυρωμένος ἔχει δημιουργήσει γενναῖες καὶ ἥρωικές καρδιές, διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Καρδιές, ποὺ δὲν λύγισαν. Ποὺ δὲν συνεβιάσθησαν. Οὔτε ὑπέκυψαν στὴν δύναμη τῶν ὄπλων, τῶν ἐχθρῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Του Ἐκκλησίας. Μιά τέτοια μορφή, ἄγνωστη δυστυχῶς, στοὺς πολλοὺς θὰ φέρω μπροστὰ σας ἀπόψε, ποὺ ἔχει νὰ πῆ πολλὰ σὲ ὄλους, ἰδιαίτερα ὅμως, στὶς καρδιές τῶν νέων ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους τὸ ἀλλοπρόσαλλο κράτος μας, προσπαθεῖ νὰ κρατᾷ σὲ βαθεῖα ἀγνοία γύρω ἀπὸ ἱστορικὰ γεγονότα, ποὺ ἄλλοτε συντάραξαν τὸ ἔθνος. Ἡ μορφή αὐτὴ εἶναι ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσάνθος, Φιλιππίδης ὁ ἀπὸ Τραπεζοῦντος. Γιὰ ὅσους δὲν καταλαβαίνουν τὸν ὄρο "ὁ ἀπὸ Τραπεζοῦντος", σημαίνει ὅτι προηγουμένως εἶχε διατελέσει Μητροπολίτης στὸν ἥρωικὸ Πόντο, τὴν Τραπεζοῦντα, τὴν πρωτεύουσα τοῦ Πόντου, ὅπου στὰ χρόνια τὰ παραγμένα τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου ἔλαμψε μὲ τὴν ἐκκλησιαστικο-ἐθνικὴ του δράση. Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ 1920 τὸ στρατοδικεῖο τῆς Ἄγκυρας, τὴν ὁποία τότε κατηύθυνε ὁ Κεμάλ Ἀτατούρκ, κατεδίκασε ἐρήμην τὸν Χρυσάνθο σὲ θάνατο. Ἐκεῖνος κατέφυγε ἔτσι στὴν Ἑλλάδα ποὺ ἀπὸ τὸ 1926 ἕως τὸ 1938, ἦταν ἀποκρισάριος, δηλ. ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν Ἐκκλησία

τῆς Ἑλλάδος. Κατόπιν δέχθηκε τὴν ἐκλογή του ὡς Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ ἀνέβη στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο τὸ 1938.

Θὰ γυρίσουμε, λοιπόν, πίσω 78 χρόνια καὶ θὰ βρεθοῦμε στὶς 26 (σήμερα 26 ἔχει ὁ μήνας) καὶ 27 Ἀπριλίου τοῦ 1941, ὅταν τὰ γερμανικὰ – ναζιστικὰ στρατεύματα ἔμπαιναν ὡς κατακτητὲς στὴν Ἀθήνα. Ἡ 27η Ἀπριλίου τότε ἦταν ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ. Πασχαλινὴ ἡ περίοδος, ποὺ ὅμως γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἦταν πικρὴ, κατάπικρη Μ. Παρασκευὴ. Ὁ ἀοίδιμος Χρυσάνθος δέχθηκε ἀφόρητες πιέσεις γιὰ νὰ συμμετάσχη στὴν ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ ἔλεγε στοὺς Γερμανοὺς ὅτι ἡ Ἀθήνα εἶναι ἀνοχύρωτη πόλη καὶ μποροῦσαν ἐλεύθερα νὰ εἰσέλθουν. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀρνήθηκε νὰ μετάσχη σ' αὐτὴν τὴν ἐπιτροπή, λέγοντας ὅτι ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας ἔχει καθῆκον ὄχι νὰ παραδώσει τὴν ἑλληνικὴ πρωτεύουσα σὲ ἀλλόδοξες ξένες δυνάμεις, ἀλλὰ νὰ τὴν ἐλευθερώσει. Στὴ συνέχεια κλαίει ὅταν ἀπὸ ἓνα παράθυρο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς βλέπει τὴν ναζιστικὴ – γερμανικὴ σημαία μὲ τὴν σβάστικα, (ἡ σβάστικα εἶναι ὁ ἀγκυλωτὸς σταυρὸς) νὰ ὑψώνεται στὴν Ἀκρόπολη καὶ νὰ μολύνει τὸν ἱερὸ βράχο. Κατόπιν ὁ τότε δήμαρχος Ἀθηναίων μὲ ἓναν ὑπάλληλο τοῦ Δήμου τοῦ διαμνηνύει ὅτι οἱ Γερμανοὶ στρατηγὸι ἐπιθυμοῦν νὰ κατεβεῖ στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ νὰ τελέσει Δοξολογία, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς εἰρηνικῆς εἰσόδου τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων στὴν πρωτεύουσα. Ὁ Χρυσάνθος, προσέξετε, προτοῦ ἐξαποστελεῖ ἐξοργισμένος τὸν ὑπάλληλο, τοῦ λέει νὰ διαβιβάσει στὸν Δήμαρχο ὅτι "ἡ ὥρα τῆς Δοξολογίας εἶναι ἄλλη", ἐννοώντας ὅτι ἡ Δοξολογία θὰ ψαλεῖ ὅταν ἐλευθερωθεῖ ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς κατακτητὲς. Καὶ ἐπειδὴ φαί-

νεται ὅτι ἡ ἀπάντησή του συνέτισε τοὺς Γερμανοὺς, τελικὰ ὁ Στρατηγὸς Φὸν Στοῦμε, ποὺ ἦταν ἐπικεφαλῆς τῶν ναζιστικῶν στρατευμάτων, ζητᾷ νὰ τὸν ἐπισκεφθεῖ στὸ κτίριο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ὀρίζεται ἡ ὥρα συναντήσεως ἡ 4η ἀπογευματινὴ. Οἱ ναζιστὲς κατακτητὲς, μὲ τὴν τέλεια κατασκοπεῖα ποὺ εἶχαν, ἐγνώριζαν πάρα πολὺ καλά, ὅτι στὸν θρόνο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στεκόταν ἀλύγιστη ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ μεγάλου Ἱεράρχου.

"Στὸ δρόμο", εἶπε ὁ Στρατηγὸς, "μᾶς ἔρραναν μὲ ἄνθη". Ἀκούστε τὴν ἀπάντηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. "Αὐτοί, ποὺ σᾶς ἔρραναν μὲ ἄνθη, δὲν ἦσαν Ἕλληνες". Ὁ γερμανὸς στρατηγὸς στὸν ὁποῖο προξένησε τεράστια ἐντύπωση ἡ ἐπιβλητικὴ φυσιογνωμία τοῦ μεγάλου ἐκείνου Πρωθιεράρχου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, εἶπε "ὅτι κατὰ τὴν διαδρομὴ τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων διὰ μέσου τῆς Ἑλλάδος μὲ εὐχαρίστηση παρατήρησαν ὅτι πολλοὶ μιᾶνε γερμανικά". Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μὲ πολλὴ δεξιότητα καὶ μὲ σοβαρότητα ρωμαίου συγκλητικοῦ ἀπάντησε: "Οἱ Ἕλληνες πάντοτε ἀγάπησαν τὴν Γερμανία, καὶ κατὰ προτίμησιν οἱ Ἕλληνες τῶν γραμμάτων στὴν Γερμανία συμπλήρωναν τὶς σπουδές τους. Καὶ ἐπιστρέφοντας στὴν Ἑλλάδα μετέδιδαν στοὺς συμπολίτες τους τὶς ἀρετὲς τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ. Ποτέ, ὅμως, δὲν φανταζόντουσαν ὅτι οἱ Γερμανοὶ, τοὺς ὁποίους τόσο ἀγαποῦσαν, θὰ τοὺς χτυποῦσαν χτυποῦσαν ἐκ τῶν νώτων, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπάλευαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τους μὲ μιὰ μεγάλη αὐτοκρατορία, τὴν ἰταλική". Ὁ στρατηγὸς, ὁ Στοῦμε, ἔδειξε ὅτι πειράχτηκε ἀπὸ τὸν τόνο τῆς ὁμιλίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Δὲν εἶχε συνηθίσει νὰ τοῦ ὁμιλοῦν ἔτσι. Καὶ γι' αὐτὸ σηκώθηκε νὰ φύγει. Ὅταν ἀποχαιρέτησε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο, ἐκεῖνος τοῦ εἶπε: "Προσεῖτε στρατηγέ μου νὰ μὴν πληγώσετε τὴν ὑπερηφάνεια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ". Καὶ ὅταν ὁ Στοῦμε μὲ τὴν συνοδεία του ἀπεχώρησαν ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπή, γράφει στὸ ἡμερολόγιό του ὁ Πρωθιεράρχης, "ἀνεχώρησα καὶ ἐγὼ εἰς τὸ σπίτι μου, ἔπεσα θλιμμένος στὸ κρεβάτι, καὶ ἐκλαυσα πικρότατα". Αὐτὰ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἔγιναν στὶς 27 Ἀπριλίου τοῦ '41.

Διὰ μέρες ἀργότερα ὁ Χρύ-

Τὶ ἀπάντησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος; Ἀκούστε: "Ἄδυνατῶ νὰ ἐκθέσω τὸ κύρος τοῦ πνευματικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας". Καὶ πρόσθεσε: "καὶ τὸ ἀξίωμά μου, ἂν θέλετε καὶ τὴν ζωὴ μου ἀκόμη τὴν θυσιάσω". Γι' αὐτὸ οἱ Ναζιστὲς Γερμανοὶ θεωροῦσαν τὸν Χρυσάνθο ὡς τὸν ἀσπυρότερο ἐχθρὸ τους. Εἶναι δὲ γνωστὸ ὅτι ὅταν στὶς 5 Ἰουλίου τοῦ '41 ἐκθρονίστηκε ὁ Χρυσάνθος συνέχισε μὲ γενναϊότητα τὴν ἀντίσταση κατὰ τῶν κατακτητῶν ἔχοντας, προσέξτε, στὸ ὑπόγειο τοῦ σπιτιοῦ του, (ἓνα μικρὸ σπιτάκι ἦταν στὴν ὁδὸ Σουμελιᾶ 4 στὴν Κυψέλη) τὸν ἀσύρματο μὲ τὸν ὁποῖο ἐπικοινωνοῦσε μὲ τὴν ἐξόριστη κυβέρνησι στὸ Κάιρο. Καὶ εἶναι γνωστὸ, δὲν ξέρω ἂν κανεὶς ἀπὸ σᾶς τὸ γνωρίζει αὐτὸ, ὅτι οἱ Γερμανοὶ παρὰ τὸ ὅτι διέθεταν τέλεια ραδιογωνιόμετρα, δὲν μπορέσαν ποτέ νὰ ἀνακαλύψουν αὐτὸν τὸν ἀσύρματο. "Τὸν ἀσύρματο τοῦ Δεσπότη", ὅπως τὸν ἔλεγαν οἱ ἡμέτεροι, διότι, ὅπως τόνιζε ὁ ἀείμνηστος Χρυσάνθος, "τὸν σκέπαζε μὲ τὴν ἁγία τῆς σκέπη ἡ Παναγία".

Ὁ Χρυσάνθος δέχθηκε τὸν Στοῦμε στὴν αἴθουσα τοῦ θρόνου ὀρθιος. Οἱ δύο τους συζήτησαν ἀρκετὴ ὥρα στὴν γερμανικὴ γλῶσσα τὴν ὁποία ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μιλοῦσε ἀπταιστώως. Στὸ ἀνέκδοτο ἡμερολόγιό του ὁ ἀοίδιμος Χρυσάνθος μεταφέρει τὴν συζήτησι, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τὴν προσέξουμε ὅλοι, ἰδιαίτερα οἱ νέοι μας, ποὺ εἶναι, ὅπως εἶπε ἓνα διάσημος συγγραφέας, "πλασμένοι γιὰ τὸν ἥρωισμό".

σανθος αρνεΐται να όρκισει την γερμανοπρόβλητη Κυβέρνηση του στρατηγού Τσολάκογλου λέγοντας ότι "έγώ έχω όρκισει κυβέρνηση ή όποια συνεχίζει τον άγώνα στην Κρήτη. Άλλη Κυβέρνηση ούτε θέλω, ούτε μπορώ να όρκισω". Κι όταν στις 3 Μαΐου του '41 έφτασε στην Αθήνα ό γερμανός στρατάρχης Λίστ, που ήταν έπικεφαλής τής έπιχείρησης "Μαρίτα" (μ' αυτό το όνομα ήταν γνωστή ή έπιχείρηση έναντιον τής Γιουγκοσλαβίας και τής Ελλάδος), κάποιιο είπαν "άπ' έξω - άπ' έξω" στον Χρύσανθο μήπως θα έπρεπε να συναντήσει τον Στρατάρχη για να μπορέσει να παραμείνει στον θρόνο, διότι ήταν φανερό πλέον ότι οι Γερμανοί θα τον έξεθρόνιζαν. Τί άπάντησε ό Αρχιεπίσκοπος; Άκούστε: "Αδυνατώ να έκθέσω το κύρος του πνευματικού Άρχηγού τής Όρθοδόξου Έκκλησίας". Και πρόσθεσε: "και το άξιμά μου, αν θέλετε και την ζωή μου άκόμη την θυσιάζω". Γι' αυτό οι Ναζιστές Γερμανοί θεωρούσαν τον Χρύσανθο ως τον άσπινδοτερο έχθρο τους. Είναι δε γνωστό ότι όταν στις 5 Ιουλίου του '41 έκθρονίστηκε ό Χρύσανθος συνέχισε με γενναίότητα την αντίσταση κατά των κατακτητών έχοντας, προσέξτε, στο ύπόγειο του σπιτιού του, (ένα μικρό σπιτάκι ήταν στην όδο Σουμελά 4 στην Κυψέλη) τον άσύρματο με τον όποιο έπικοινωνούσε με την έξόριστη κυβέρνηση στο Κάϊρο. Και είναι γνωστό, δεν ξέρω αν κανεις από σας το γνωρίζει αυτό, ότι οι Γερμανοί παρά το ότι διέθεταν τέλεια ραδιογωνιόμετρα, δεν μπόρεσαν ποτέ να ανακαλύψουν αυτόν τον άσύρματο. "Τόν άσύρματο του Δεσπότη", όπως τον έλεγαν οι ήμέτεροι, διότι, όπως τονίζε ό άείμνηστος Χρύσανθος, "τόν σκέπαζε με την άγια της σκέπη ή Παναγία".

Θα σας κάμω μιάν έξομολόγησιν, αγαπητοί άδελφοί. Αυτά που άκούσατε, τα σημείωσα με βαθεία συγκίνηση και θα σας το πώ, με πολλά δάκρυα. Κι αν με ρωτήσετε γιατί σας τα είπα όλα αυτά, άκούστε την εξήγησή μου. Σας τα είπα για δύο λόγους: Πρώτον. Για να γνωρίσετε ότι, ιδιαίτερα όμως οι νέοι, και τα στρατευμένα παιδιά τής πατρίδας μας, ότι όλοι μας, οι Έλληνες, άνήκουμε στην Όρθόδοξη Έλληνική Έκκλησία, την Έκκλησία του Χριστού, ή όποια έχει άμέτρητες περγαμηνές άγώνων, ιερών άγώνων, του έθνους, όπως τό είδατε άπόψε με τό λαμπρό παράδειγμα του Αρχιεπισκόπου Χρυσάνθου. Και είναι ήττημα, είναι ντροπή τής ελληνικής πολιτείας ότι μέχρι σήμερα δεν έχει άνεγειρει στην πρωτεύ-

ουσα έναν άνδριάντα, ενώ έχει άγάλματα για χίλια δυό πρόσωπα, άσήμαντα υπό άλλην έποψιν, για να μη πώ ότι έχει και κάποια τερατουργήματα στήσει σε όρισμένες πλατείες, τα όποια δεν καταλαβαίνει κανεις τί παρουσιάζουν. Και εύτυχώς τελευταία τοποθετήθηκε ό άνδριάντας του Μεγάλου Άλεξάνδρου, που ούτε κι αυτός υπήρχε μέχρι τώρα. Ένώ οι Σκοπιανοί έχουν γεμίσει τα Σκόπια με άνδριάντες του Μ. Άλεξάνδρου και άλλων Μακεδόνων ήρώων για να διαδηλώσουν ψευδώς, βεβαίως, και παραπλανητικώς την καταγωγή τους από τον Μ. Άλέξανδρο! Αυτός είναι ό πρώτος λόγος.

Ό δεύτερος λόγος είναι για να έκφράσω την λύπη και την άγανάκτησή μου, διότι ή Πολιτεία έπιδιώκει με μανία να βάλει στο περιθώριο την Έκκλησία. Την Έκκλησία που έδόξασε την Ελλάδα και υπήρξε και μένει τροφός και φρουρός του Έθνους. Και να σας πώς και αυτή την λεπτομέρεια. Όταν έπρόκειτο να σχηματιστεί ή γερμανοπρόβλητη κυβέρνηση του Τσολάκογλου όλος ό τότε πολιτικός κόσμος προέτρεπε τον Τσολάκογλου να σχηματίσει την Κυβέρνηση. Και μετά την άπελευθέρωση όλοι έστράφησαν έναντιον του και τον κατεδίκασαν σε θάνατο, που μεταβλήθηκε μετά σε ισόβια. Ό μόνος που άρνήθηκε τότε να συμπράξει μαζί του ήταν ό Αρχιεπίσκοπος Χρύσανθος. Αυτήν λοιπόν, την Έκκλησία, την τροφό και την φρουρό του Έθνους θέλουν να τηνβάλουν στο περιθώριο. Και μιλάνε για ουδετερόθηρσκο κράτος. Ποιοί τα λένε αυτά; Οί νάνοι και οι άσήμαντοι. Οί άθεοι και οι άπιστοι. Αυτοί που έχουν θεοποιήσει τό πορτοφόλι και τό στομάχι τους. Αυτοί που πρόδωσαν την Μακεδονία με την θλιβερή Συμφωνία των Πρεσπών. Αυτοί που καμώνονται πως τάχα δεν άκούνε τα έπικίνδυνα μηνύματα που έρχονται από τον

Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χρύσανθος, Φιλιππίδης ό από Τραπεζούντας

Βορρά και την Ανατολή. Δεν άκούνε, λένε πως δεν άκούνε, τους έχθρους τής Ελλάδος που βυσοδομοούν έναντιον τής Πατρίδος μας.

Άλλά, άδελφοί μου, ή Ελλάδα, που άπόψε κηδεύει τον Κύριό της, τον Ίησού Χριστό, στρέφει τα μάτια της στον Γολγοθά. Και από εκεί άντλεί δύναμη και κουράγιο και θάρρος στους δύσκολους καιρούς, και για τους δύσκολους καιρούς που έρχονται. Γιατί όπως λέει τό Πνεύμα τό Άγιον δια του εύαγγελιστού Ίωάννου στο ίερό βιβλίο τής Άποκαλύψεως, ό Χριστός "έξήλθε νικών και ίνα νικήση" (Άποκ. Στ', 2). Λοιπόν, άδελφοί, μη φοβάστε. Ίδιαίτερα έσείς οι νέοι που σας άπασχολεί τό μέλλον, άκούστε τή φωνή του γέροντος έπισκόπου, ό όποιος μέσα από την καρδιά του σας λέει: "Η Μ. Παρασκευή δεν θα είναι πάντοτε. Θα παραχωρήσει γρήγορα την θέση της στην "μία των Σαββάτων", στην χαρμόσυνη, στην πασχαλιάτικη Κυριακή. Ψηλά, λοιπόν,

οί καρδιές. Ό Χριστός θα νικήσει. Η Έκκλησία θα μεγαλυνθεί, ή Ελλάδα θα δοξασθεί από έσας τή νέα γενιά, που θα διορθώσει, και τονίζω, πρέπει να διορθώσει ό,τι έμεις οι παλαιότεροι τό έχουμε δρομολογήσει σε λαθεμένη τροχιά. Ό Χριστός άπευθύνεται σε όλους μας και μς λέει: "Έγινα νεκρός, πεθαίνοντας για την σωτηρία των ανθρώπων, και ίδου, ενώ δέχθηκα σταυρικό θάνατο ζω στους αιώνες των αιώνων. Άκούστε και τα λόγια: "Έγενόμην νεκρός και ίδου ζών ειμι εις τους αιώνες των αιώνων" (Άποκ. α' 18). Και προσθέτει: "Ναι, έρχομαι ταχύ" (κβ' 20), ναι έρχομαι γρήγορα. Και έμεις ως του πούμε. Άς του άπαντήσουμε από τα βάθη τής καρδιάς μας: "Άμην. Έρχου, Κύριε Ίησού" (Άποκ. κβ' 20). Άδελφοί μου, νέοι, και σεις οι γενναίοι στρατιώτες τής Έλληνικής μας Πατρίδος, όλοι, ΚΑΛΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ. ΑΜΗΝ.

ΞΑΝΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ Η Μ.ΑΝΑΤΟΛΗ

Η ένταση και οι πολεμικές συγκρούσεις στην Μέση Ανατολή δεν λένε να σταματήσουν. Τīs τελευταίες ημέρες κλιμακώθηκε επικίνδυνα η ένταση στην Γάζα, ενώ οι φόβοι για επανάληψη των πολύνεκρων πολεμικών επιχειρήσεων του 2014 μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων αύξηθηκαν. Ο νέος κύκλος βίας και αίματος στην Παλαιστίνη άνοιξε την Παρασκευή, 3 Μαΐου 2019, ύστερα από μια έπεισοδιακή διαδήλωση στην λωρίδα της Γάζας κατά του άποκλεισμού της περιοχής από τους Ισραηλινούς.

Ο θάνατος 15 Παλαιστινίων σ' αυτά τα επεισόδια ήταν η θρυαλλίδα για την νέα σύρραξη. Ακολούθησε η έκτόξευση ρουκετών προς το Ισραήλ, και τα αντίποινα από την ισραηλινή πλευρά είχαν την μορφή αλληπάλληλων αεροπορικών επιδρομών, οι οποίες φαίνεται ότι θα συνεχισθούν.

Νά σημειωθεί, ότι οι ισραηλινές επιδρομές επροκάλεσαν την αντίδραση και της Τουρκίας, καθώς, ανάμεσα στους στόχους, περιλαμβάνονταν και τα Γραφεία του τουρκικού πρακτορείου Anadolu.

Άτυχως, οι λεγόμενοι "Μεγάλοι" παρακολουθούν μάλλον με άπαθεια τα τεκταινόμενα στην Μέση Ανατολή. Πότε, άραγε, θα ακούσουν το "δικαιοσύνη μάθετε οι ένοικοῦντες επί της γῆς";

«B.B.»

ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΚΛΗΣΕΩΝ

Για μια ακόμη φορά, η Αλβανία έπεχείρησε να περιορίσει τα άτομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες των Ελλήνων της Βορείου Ηπείρου. Έτσι, την Παρασκευή, 29 Μαρτίου 2019, αναρτήθηκε αϊφνιδιαστικά, στην ιστοσελίδα της αλβανικής Έφημ. της Κυβερνήσεως το ΦΕΚ, με το οποίο άνοιγόνταν ο δρόμος για την αϋθαίρετη κρατικοποίηση γαιών που ανήκουν σε Βορειοηπειρώτες, στην ευρύτερη περιοχή της Χειμάρρας, στους Αγίους Σαράντα και στον Αϋλώνα.

Έντονη, όμως, υπήρξε η αντίδραση της "ΟΜΟΝΟΙΑΣ" και της Αθήνας. Τόσο η Κυβέρνηση, όσο και σύσσωμη η Αντιπολίτευση καταδίκασαν τις ενέργειες της Αλβανίας, η οποία, με τέτοιες κινήσεις, κλιμακώνει την ένταση στις σχέσεις της με την Ελλάδα.

Είναι δε χαρακτηριστικό, ότι διπλωματικές πηγές στην Αθήνα ανέφεραν, ότι η προοπτική έντάξεως της γείτονος στην Ε.Ε. έχει ως απαραίτητη προϋπόθεση τον πλήρη σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλων των μειονοτήτων, ο οποίος θα πρέπει να αποτυπώνεται και στους εφαρμοστικούς νόμους. Γι' αυτό, να είμαστε άγρυπνοι, ώστε να προλαμβάνουμε οποιαδήποτε αλβανική πρόκληση.

«B.B.»

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΝΑΖΙ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ

Στα χρόνια της Κατοχής από την ναζιστική Γερμανία, κάποιοι, εδώ στην Ελλάδα, έγιναν συνεργάτες του έχθρου, προδίδοντας αδιάντροπα τον άγωνα του Ελληνικού Λαού. Βέβαια, και σε άλλες χώρες, όπου είχε κυριαρχήσει ο Ναζισμός, υπήρξαν συνεργάτες – προδότες. Αλλά, πάντοτε, μεμονωμένα άτομα.

Στην Αλβανία, όμως, όχι άτομα, αλλά ένας ολόκληρος λαός, οι περιβόητοι "Τσάμηδες", όχι απλώς έγιναν συνεργάτες των Γερμανών, αλλά σε πολλές περιπτώσεις πρωτοστάτησαν σε ανήκουστα έγκλήματα, κυρίως έναντι του χριστιανικού πληθυσμού της Θεσπρωτίας. Το πιο φοβερό έγκλημά τους ήταν η δολοφονία από τα στρατεύματα Κατοχής των 49 Προκρίτων της Παραμυθιάς, τον Σεπτέμβριο του 1943, με την ύποκνηση και την συνεργασία των "Τσάμηδων".

Και όμως, συνεχώς προκαλούν. Τελευταία, στα Τίρανα, όπως αναφέρει αλβανικό δημοσίευμα, "έπειτα από πρόταση του δημάρχου Έριέν Βελιάι, αποφασίστηκε η πλατεία στη νέα λεωφόρο να πάρη το όνομα "Τσαμουριά". Κι' αυτό, "την παραμονή της 75ης έπετειού της Ελληνικής γενοκτονίας των "Τσάμηδων"!

Έτσι, οι Αλβανοί δεν κάνουν τίποτε άλλο, παρά να γυρνοῦν – όπως ο δολοφόνος – στον τόπο του έγκλήματος. Η Ελληνική Κυβέρνηση να βρίσκεται πάντοτε σε έγρηγορση.

«B.B.»

ΑΦΙΕΡΩΜΑ στον λεβέντη καταδρομέα Μανώλη Μπούχλη

"Ω παῖδες Ελλήνων, ἴτε, ελευθεροῦτε πατρίδ', ελευθεροῦτε δε παῖδας, γυναίκα, θεῶν τε πατρῶων ἔδη, θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπέρ πάντων ὁ άγών". (Πέρσαι Αἰσχύλου στ. 396-399). Αυτά όλα μάς ξανάφερε στο μυαλό μας η έπιστολή που δημοσιοποίησε σε όλη την Ελλάδα, ο περήφανος καταδρομέας – άλεξιπτωτιστής, ο οποίος πάνω στο άλεξιπτωτο, σχίζοντας τους ελληνικούς αιθέρες, τραγούδησε, παιάνισε, τὸ "Μακεδονία ξακουστή του Άλεξάνδρου ή χώρα", με αποτέλεσμα να τον στείλουν σπίτι του με έντολή του πρωθυπουργού. Ακολουθεί ή έπιστολή του λεβέντη καταδρομέα-άλεξιπτωτιστή.

που κάνουν αυτή τη χώρα περήφανη και άσφαλῆ.

Αισθάνομαι βαθιά μέσα στο μυαλό και την καρδιά μου, ότι δεν άτιμωσα τίποτε, δεν ντροπίασα κανέναν, δεν άπειλήθηκα οὔδεις, δεν στεναχώρεσα ἔστω και έναν Έλληνα ένστολο ή μη.

Η πράξη μου που τόσο έχει συζητηθεί, άφοροῦσε όλα ὅσα τὸ ήθικό μου, ή περηφάνια μου, ή άφοσίωσή μου και τὸ σθένος, τὸ ήθικό μου άνάστημά μου υπαγόρευσαν.

Στις Καταδρομές υπάρχει μία φράση που λέει: "Όσο ζεις άνακατέψου με τούς καλύτερους και όταν πεθάνεις, πέθανε ὅπως οἱ ὑπόλοιποι.

Και οἱ καλύτεροι για μένα, είναι ὅλοι ὅσοι άναγνωρίζουν αυτή τη χώρα, ποτίζουν αυτή τη γῆ, δακρύζουν σε κάθε γέννα, άγκαλιάζουν κάθε άνθρωπο, προστατεύουν κάθε παιδί, σκεπάζουν κάθε γεροντα, άνάβουν ταπεινά ένα κερύ, σκάβουν άγόγγυστα και χώνουν βαθιά τὸ σπόρο της έλπίδας και της ζωῆς, κοιτάζουν στα μάτια τούς συνανθρώπους τους, ὑποκλίνονται στο θῆρο και τὸν πόνο, άποδέχονται και πιστεύουν μέσα στο εἶναι τους πώς ὅλοι οἱ άνθρωποι εἴμαστε τὸ ἴδιο.

Κυρίως ὅμως οἱ καλύτεροι εἶναι, ὅλοι ὅσοι γνωρίζουν πώς τὸ πιὸ ανθρώπινο που υπάρχει είναι ὁ σεβασμός, ή κατανόηση και ή υπεράσπιση τῶν δικαιωμάτων και τῶν αξιών του ανθρώπου. Αποδέχομαι την ὅποια τιμωρία από τούς άνωτέρους μου, την ὅποια άπόφασή τους και εἶμαι στη διάθεση της πατρίδας μου για ὅτι μου αἰτήθει.

Ένα μεγάλο εὔχαριστῶ και σε ὅσους αντίλαμβάνονται και έπισημαίνουν πώς ή άγάπη για την πατρίδα την ιστορία και τις θυσίες τῶν προγόνων μας, δεν έχει καμία σχέση οὔτε με φασισμό οὔτε με άκράεις ιδεολογικές κατευθύνσεις.

Η μόνη μου κατεύθυνση ήταν και είναι από τὸν οὐρανὸ στη γῆ, σε μία γραμμή που μου επιτρέπει να άτενίζω την Κρήτη, την Ελλάδα, τὸν ὀρίζοντα του κόσμου με άξιοπρέπεια, σεβασμὸ και εὔγένεια.

Μανώλης Μπούχλης
Πτυχιούχος Αλεξιπτωτιστής
Σφακιά Κρήτης

"Νέα του Σ.Α.Α.Υ.Σ." (Απρίλιος-Ιούνιος 2019)

«Με συγκίνηση βαθιά και έντονα συναισθήματα, θέλω να πῶ σε ὅλους ἔσας που στέλνετε τὰ μηνύματά σας προς τὸ πρόσωπό μου, ένα μεγάλο εὔχαριστῶ. Ένα εὔχαριστῶ που μπορεί και κλείνει μέσα του όλα ὅσα νιώθω για τὸν τόπο μου την Κρήτη, για την Πατρίδα μου την Ελλάδα, για τούς συνανθρώπους μου και για τούς συντρόφους μου στις Εἰδικές Δυνάμεις και τούς τιμημένους Αλεξιπτωτιστές.

Θέλω να σᾶς ένημερώσω, ότι ή έκπαιδευσή μου έχει ολοκληρωθεί και μοῦ έχει άπονεμηθεί τόσο τὸ πτυχίο ὅσο και ή άκριβῆ μας Πουλάδα, τὸ σῆμα τῶν Αλεξιπτωτιστῶν.

Σέβομαι και τιμῶ τις ένοπλες Δυνάμεις, σεβομαι και τιμῶ τούς άξιωματικούς και εκπαιδευτές μου, σεβομαι και τιμῶ όλα ὅσα προσφέρουν στην πατρίδα την κοινωνία και την κάθε οικογένεια ξεχωριστά, ή ὑπαρξη και τὸ έργο τῶν Ένόπλων Δυνάμεων σε όλα τὰ σώματα και τὰ ὄπλα.

Ο σεβασμὸς αυτός ὅμως, είναι άποτέλεσμα τῶν άρχῶν και τῶν αξιών της οικογένειάς μου, ὅλων ὅσων διδάχτηκα από τούς παππούδες μου και τούς δασκάλους μου στη γῆ μου τὰ Σφακιά.

Ποτέ δε σκέφτηκα τίποτε άλλο πέρα από τὸ ὄμορφο, τὸ δικαιο και τὸ συνετὸ. Διότι εἶναι ὄμορφο να βρίσκεσαι στο άέρα, στὸν οὐρανὸ της χώρας μας, εἶναι δικαιο να άναγνωρίζονται οἱ προσπάθειές σου και ή περπατησιά σου ὅπως πρέπει εἶναι, να βρίσκεσαι με σύνεση στην πρώτη γραμμή, να άνήκεις στους έπίλεκτους και να ὑπακοῦς στους άνωτέρους σου για όλα ὅσα μπορούν να σε μάθουν να σε εκπαιδεύσουν, να σου έμφυσήσουν ὥστε να πράξεις όλα εκείνα

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΜΕ ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΗ ΣΤΟΧΕΥΣΗ

Ο Έλληνας ΥΠΕΞ κ. Κατρούγκαλος κατέθεσε, στις 7.6.2019, στο Κοινοβούλιο, τροπολογία με την οποία χιλιάδες Βορειοπειρώτες, οι οποίοι ζούν στην Ελλάδα και στην Αλβανία, αποκτούν δικαίωμα παροχής συντάξεως.

Η τροπολογία αυτή αφορά σε συνταξιούχους άνω των 65 ετών, με καταγωγή από την Βόρειο Ήπειρο. Για όσους μένουν στην Ελλάδα, ή καταγωγή τους επιβεβαιώνεται από το Ειδικό Δελτίο Ταυτότητας Όμογενών. Η σύνταξη που θα δοθῆ με μορφή επίδοματος, σε μόνιμη βάση, θα φθάνη μέχρι τα 400 ΕΥΡΩ μηνιαίως.

Το ζήτημα αυτό συζητήθηκε κατά την πρόσφατη συνάντηση του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα με το ήγετικό στέλεχος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητας στην Βόρειο Ήπειρο Βαγγέλη Ντοῦλε. Νά σημειωθῆ, ὅτι ἡ σύνταξη αὐτὴ δινόταν στὸ παρελθὸν στοὺς Βορειοπειρώτες, με ἀπόφαση τῆς κυβερνήσεως Κώστα Καραμανλῆ, τὸ 2004, ἀλλὰ καταργήθηκε ἀπὸ τὶς μνημονιακὲς κυβερνήσεις τὸ 2011.

Βέβαια, ὅπως σχολιάζεται εύρυτατα, πρόκειται σαφῶς γιὰ μιὰ πρωτοβουλία με προεκλογικὴ στόχευση. Καὶ ὁ νοῶν νοεῖται... Ἐν τούτοις, ὅμως, εἶναι δικαίωση τοῦ ἀγῶνα ποὺ κάναμε κ' ἑμεῖς, χρόνια τώρα. Δόξα τῷ Θεῷ !

Γιώργος Κατρούγκαλος

«B.B.»

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΒΙΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ὅπως πληροφόρησε ὁ Τύπος, τὸ Σάββατο, 11 Μαΐου 2019, πρωτοφανὴς βία σημειώθηκε ἔξω ἀπὸ τὸ ἀλβανικὸ Κοινοβούλιο, με βίαια ἐπεισόδια, μολότωφ, δεκάδες τραυματισμοὺς καὶ 84 συλλήψεις. Κί ὅπως φαίνεται, ἡ Ἀλβανία ὀδεύει πρὸς τὶς δημοτικὲς ἐκλογὲς τῆς 30ῆς Ἰουνίου,

σὲ κλίμα ἐθνικοῦ διχασμοῦ καὶ ἀκραίας ἐντάσεως. Ἡ ἀντιπολίτευση ἔχει ἤδη προαναγγείλει ὅτι θὰ μποῦκοτάρη τὶς ἐν λόγῳ ἐκλογὲς.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ σοσιαλιστὴς πρωθυπουργὸς Ἐντι Ράμα, σὲ διάγγελμα ποὺ ἀπηύθυνε τὴν Κυριακὴ, 12 Μαΐου 2019, ἔκανε πρόταση διαλόγου ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης στὸν ἀρχηγὸ τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος Λουλιζὴμ Μπάσα. Ὁ Μπάσα ἀπέρριψε ἀμέσως τὴν πρόταση αὐτή, ξεκαθαρίζοντας ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευση θὰ συνεχίση τὶς διαδηλώσεις μέχρι τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ Ράμα ἀπὸ τὴν ἐξουσία καὶ τὸν διορισμὸ μιᾶς μεταβατικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ ὀργανώσῃ ἐλεύθερες ἐκλογὲς.

Ἡ Ε.Ε. κάλεσε τὸν Μπάσα καὶ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν μικρότερων ἀντιπολιτευόμενων κομμάτων σὲ αὐτοσυγκράτηση. Πάντως, ὅμως, οἱ ἡμέτεροι ὀφείλουν νὰ ἀγρυπνοῦν...

«B.B.»

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ

Ἡ προκλητικότητα τῶν Ἀλβανῶν ἐναντὶ τῶν Ἑλλήνων Βορειοηπειρωτῶν, ἔχει φθάσει πλέον στὸ ἀπροχώρητο. Κί αὐτό, γιὰ τὴν Ἀλβανικὴ Κυβέρνηση ἐπιμένει νὰ μὴν ἐφαρμόζῃ τοὺς νόμους καὶ τὶς διεθνεῖς συμβάσεις γιὰ τὶς μειονότητες, ὅπως εἶναι ἡ Σύμβαση Πλαίσιο γιὰ τὴν προστασία τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων, τὴν ὁποία ἔχει ὑπογράψει καὶ τὸ ἀλβανικὸ κράτος.

Ἐτσι, τὸ Σάββατοκύριακο, 4 καὶ 5 Μαΐου 2019, δυνάμει τῆς ἀλβανικῆς ἀστυνομίας ἀφῆρσαν τὶς δίγλωσσες πινακίδες, τὶς ὁποῖες λίγες ἡμέρες νωρίτερα εἶχε τοποθετήσῃ ὁ Δήμος Φοινικαίων στὰ μειονοτικὰ χωριά, ὅπως προβλέπει ἡ ἀλβανικὴ νομοθεσία, ἀλλὰ καὶ διεθνεῖς συμ-

βάσεις.

Σύμφωνα με πληροφορίες, ὁ ἀλβανὸς πρωθυπουργὸς Ἐντι Ράμα, εὐρισκόμενος στὸ μάτι τοῦ κυκλώνα, ἐξ αἰτίας μεγάλων σκανδάλων ποὺ πλήττουν τὴν κυβέρνησή του, ἐνῶ παράλληλα ἔχει ἐξεγερθῆ ἡ ἀντιπολίτευση, ἡ ὁποία ζητεῖ τὴν παραίτησή του, προσπαθεῖ, με ἐνέργειες ὅπως αὐτὴ με τὶς πινακίδες στὸ Φοινίκι, νὰ ἀποπροσανατολίσῃ τὴν κοινὴ γνώμη.

Ὅμως, οἱ Ἑλλαδίτες ἄς προσέξουν, γιὰ τὸ μαχαίρι ἔχει πλέον φτάσει στὸ κόκκαλο. Καὶ ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ὑποχωρητικότητα ἔχει τὰ ὄριά της.

«B.B.»

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Ἡ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ἡ Πρόεδρος τοῦ κόμματος τῶν Μουσουλμάνων στὴν Θράκη Τσιγδὲμ Ἀσάφογλου ἔκανε, τελευταῖα, προκλητικὲς δηλώσεις, μιλώντας περὶ μειονότητας με "τουρκικὴ ἐθνικὴ ταυτότητα".

Οἱ δηλώσεις αὐτὲς προκάλεσαν τὴν ἀντίδραση τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου Πομάκων Ξάνθης καὶ τῆς προέδρου τοῦ Ἐμινὲ Μπορουτζῆ, ποὺ διαχωρίζουν τὴν θέση τους καὶ τονίζουν ὅτι οἱ ἀπόψεις τοῦ "Κόμματος Ἰσότητας, Εἰρήνης καὶ Φιλίας (ΚΙΕΦ) δὲν ἐκφράζουν τὴν πλειοψηφία τῶν συνιστωσῶν τῆς μειονότητας. Εἰδικώτερα, ἡ πρόεδρος τῶν Πομάκων τῆς Ξάνθης Ἐμινὲ Μπορουτζῆ ἐδήλωσε, ὅτι οἱ Πομάκοι καὶ οἱ Ρομά ἔχουν ἐλληνικὴ ἐθνικὴ συνείδηση· καὶ προσθετεῖ, ὅτι "ὡς Ἑλληνίδα Πομάκα νοιώθω ὅτι τέτοιες δηλώσεις εἶναι ἀπαράδεκτες καὶ δὲν ἀνταποκρίνονται στὴν πραγματικότητα, καὶ ὅτι καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια ἀνάδειξης τῆς ξεχωριστῆς μας ταυτότητας καὶ κουλτούρας καὶ ἀναχαίτισης τῆς τουρκόφωνης συνιστώσας καὶ τῶν ἐκπροσώπων της".

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση καὶ ὅλος ὁ πολιτικὸς μας κόσμος νὰ προσέξῃ πολὺ, γιὰ νὰ μὴ σπρώχνῃ τοὺς Ἑλληνες Πομάκους στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Τουρκίας.

«B.B.»

ΣΚΟΠΙΑ ΚΑΙ ΤΙΡΑΝΑ ΕΚΒΙΑΖΟΥΝ ΤΗΝ Ε.Ε.

Οἱ πρωθυπουργοὶ τῶν Σκοπίων καὶ τῶν Τιράνων ἀπηύθυναν σαφῆ προειδοποίηση στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, ὅτι ὁ ἐθνικισμὸς θὰ ἀνακτήσῃ ἔδαφος στὰ Βαλκάνια, ἂν τὰ Σκόπια καὶ ἡ Ἀλβανία δὲν λάβουν τὸ "πράσινο φῶς" γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν ἐνταξιακῶν διαπραγματεύσεών τους τὸ φθινόπωρο. Μάλιστα, τὰ Σκόπια ἄφησαν ὑπόνοιες ἀκόμη καὶ γιὰ ἀκύρωση τῆς Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν, πὼς ἂν, δηλαδὴ, ὑπάρξῃ περαιτέρω καθυστέρηση θὰ ἐνισχυθοῦν οἱ φωνές, ποὺ θέλουν ἀκύρωση τῆς συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν. Ὁ πρωθυπουργὸς τῶν Σκοπίων Ζόραν Ζάεφ ἀνέφερε με νόημα, ὅτι ἡ στήριξη τῆς κοινῆς γνώμης ἐπαφίεται στὴν εὐρωπαϊκὴ προοπτικὴ.

Ἐξ ἄλλου, καὶ ὁ Ἀλβανὸς πρωθυπουργὸς Ἐντι Ράμα τόνισε, ὅτι ἡ Ε.Ε. θὰ πληγῆ ἂν δὲν ἐντάξῃ στοὺς κόλπους της τὰ Βαλκάνια. Καὶ ἐπέσημανε πὼς ἂν οἱ θετικὲς εἰσηγήσεις τῆς Κομμισσιὸν γιὰ ἔναρξη τῶν ἐνταξιακῶν ἐπαφῶν ἀγνοηθοῦν, ὑπάρχει κίνδυνος ἀποσταθεροποιήσεως τῆς περιοχῆς.

Πάντως, τὴν ἴδια ὥρα, στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Ἀλβανίας ἡ πολιτικὴ ἔνταση κορυφώνεται, καθὼς σημειώθηκαν συμπλοκὲς μεταξὺ ἀστυνομικῶν καὶ ὁπαδῶν τῆς ἀντιπολιτευσέως, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ παρεμποδίσουν τὶς δημοτικὲς ἐκλογὲς, ποὺ εἶναι προγραμματισμένες γιὰ τὶς 30 Ἰουνίου...

«B.B.»

«B.B.»

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΣΧΕΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Αμμόχωστος

Η Τουρκία έχει, κυριολεκτικά, ξεσαλώσει. Αφού έστειλε το γεωτρύπανο στην ΑΟΖ της Κύπρου, τώρα έχει στρέψει το ενδιαφέρον της στην Αμμόχωστο, ως αντίπεριπαση στις άπειλες της Εύρωπαϊκής Ένωσης.

Μέχρι τον Ιούλιο του 1974, η Αμμόχωστος είχε τεράστια τουριστική κίνηση και είχε γίνει ένα διεθνές κοσμοπολίτικο κέντρο. Όμως, από την εισβολή της Τουρκίας, Ιούλιο και Αύγουστο 1974, η Αμμόχωστος έμεινε πόλη - φάντασμα, αφού οι Έλληνες κάτοικοί της την εγκατέλειψαν. Τώρα, ο τουρκοκύπριος ψευδοπρωθυπουργός σχεδιάζει να την κάνει Λάς Βέγκας! Όνειρό του, όπως είπε, σε τηλεοπτική συνέντευξή του, είναι να έλθουν πάλι στα Βαρώσια οί διάσημοι του κόσμου, κ' έτσι να ξαναζωντανέψη. Έξ' άλλου, άνησυχία προκαλεί και η δήλωσή του, ότι θα αλλάξει και το νομικό καθεστώς στην κλειστή πόλη των Βαρωσιών, ώστε οι κάτοικοι της κλειστής πόλεως να μπορούν να έλθουν και να ζήσουν στην περιοχή (έν. τους τουρκοκύπριους).

Αλλά η Ελλάδα δεν πρέπει να επιτρέψη κάτι τέτοιο. Γιατί, όπως έγγραφο, είναι στρατιωτική περιοχή και πρέπει να παραμείνη έτσι, μέχρι να γυρίσουν σ' αυτή οι πραγματικοί της κάτοικοι.

«B.B.»

ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ

Από τις 24 Φεβρουαρίου 1994, που η Ελληνική Βουλή ψήφισε την ανακήρυξη της 19ης Μαΐου ως "Ημέρα Μνήμης" για την γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού (1919), η 19η Μαΐου τιμάται από τον πανταχού Έλληνισμό, ως αποφράδα ημέρα. Η Ελλάδα θυμάται τους 350.000 Έλληνες του Πόντου, που εξοντώθηκαν από τους Νεοτούρκους και τους Κεμαλιστές. Έτσι, κλίνει εύλαβικά το γόνυ στους νεκρούς αδελφούς μας, ειδικά δέ τώρα που η Τουρκία είναι απειλητική έναντι μας περισσότερο από ποτέ.

Όμως, το τουρκικό ΥΠΕΞ εξέδωσε ανακοίνωση, σχετικά με τις εκδηλώσεις που έγιναν στην Ελλάδα την 19η Μαΐου, για την επέτειο των εκατό χρόνων (1919-2019) από την Γενοκτονία των Ποντίων. Σ' ένα παραλήρημα άνθελληνικού μίσους, μιλάει για εύφρανταστες κατηγορίες της Ελλάδος κατά της Τουρκίας, κάνει λόγο για άπανθρωπα εγκλήματα του Έλληνικού Στρατού, όταν βρέθηκε στην Ίωνία και τονίζει ότι η Ελλάδα ήταν υπεύθυνη της ώμης βίας. Και κλείνοντας λέει ότι για την Τουρκία η 19η Μαΐου είναι μια μέρα που γιορτάζεται κάθε χρόνο, αφού απ' αυτήν ξεκινάει η πορεία για την ανεξαρτησία της.

Αλλά οι Έλληνες δεν θα ξεχάσουν ποτέ την Γενοκτονία των 350.000 Ποντίων, αφού είναι ιστορική πραγματικότητα.

«B.B.»

ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΝΤΙ ΡΑΜΑ

Σε άλλο σχολιό μας, που δημοσιεύεται στο παρόν φύλλο της Εφημερίδος μας, γράφουμε για τις προκλητικές ενέργειες των Άλβανων να αφαιρέσουν τις διγλωσσες πινακίδες με τα τοπωνύμια των χωριών της Έπαρχιας Φοινίκης. Έπειδή οι Βορειοηπειρώτες άντέδρασαν έντονα, ο Έντι Ράμα υπαναχώρησε.

Συγκεκριμένα, μιλώντας στην εκδήλωση "Εύρωπαϊκή Έβδομάδα", στην οποία παρευρίσκοντο όλοι οι πρεσβευτές των χωρών της Εύρωπαϊκής Ένωσης στα Τίρανα, απέδωσε σε παρεξήγηση την διάσταση που έλαβε το θέμα αυτό. Ίσχυρίσθηκε, ότι οι πινακίδες δεν αφαιρέθηκαν επειδή είχαν ως πρώτη γλώσσα τα ελληνικά, αλλά εξ' αίτιας του ότι δεν είχε ληφθή η σχετική άδεια και δεν τηρούνταν οι προδιαγραφές της όδικής ασφάλειας. Ανακοίνωσε δέ, ότι από σήμερα (7.5.2019) τα συνεργεία θα άρχισουν να επανατοποθετούν τις πινακίδες, επί τη βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας, αναφορικά με το "διγλωσσο" και τις τεχνικές προδιαγραφές για την όδικη ασφάλεια. Του ξέφυγε, όμως, και είπε, ότι αυτή τη φορά οι πινακίδες, θα έχουν γραμμένα τα τοπωνύμια πρώτα στην άλβανική γλώσσα και από κάτω στην Έλληνική. Η αντίδραση, πάντως, φέρνει αποτέλεσμα.

«B.B.»

ΤΟ ΒΙΟΛΙ ΤΟΥΣ ΟΙ "ΤΣΑΜΗΔΕΣ"

Οι "Τσάμηδες" συνεχίζουν να προκαλούν την Ελλάδα. Η ξέχασαν ή δεν πληροφορήθηκαν ή προσποιούνται πως δεν γνωρίζουν τα άνήκουστα εγκλήματα, που διέπραξαν οι άμεσοι πρόγονοί τους στην Θεσπρωτία, κατά την περίοδο της Ιταλογερμανικής κατοχής, σε βάρος των Ελλήνων. Γιατί, όλα σχεδόν τα χωριά της Θεσπρωτίας έδεινοπάθησαν. Και αποκορύφωμα των εγκλημάτων τους ήταν η δολοφονία των 49 Προκρίτων της Παραμυθιάς από τους Ναζι Γερμανούς, με την συνεργασία και την παρότρυνση των συνεργατών τους "Τσάμηδων".

Τώρα, λοιπόν, οι άπόγονοι των εγκληματιών εκείνων, όργανων φιάστες στα σύνορα. Ειδικά, έφέτος συγκεντρώθηκαν στο χωριό Κλογκέρι των Αγίων Σαράντα, όπου υπάρχει μνημείον της δήθεν "γενοκτονίας" τους από τους ... Έλληνες! Όμως, παρά την κινητοποίηση σε παναλβανική κλίμακα, ή συμμετοχή ήταν μικρή, σε σύγκριση με προηγούμενα χρόνια. Πάντως, στις σχετικές όμιλιες, έπανελήφθησαν οι γνωστές προκλήσεις κατά της Ελλάδος, μεταξύ των όποιων και το αίτημα για ... νεκροταφείο "Τσάμηδων" στην Θεσπρωτία!

Οί άρμόδιοι άς μίν έφρησυχάζουν. Γιατί και το κακό δεν ήσυχάζει...

«B.B.»

Ίδρυτής: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ (+)
Ίδιοκτησία: Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βορειοηπειρωτικού Αγώνος (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)

Έδρα: Κόνιτσα Ίωαννίνων - Άλληλογραφία: «Βορειοηπειρωτικών Βήμα» 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλέφωνο: 26550-23384 - Τηλεομοιότυπο (Fax): 26550-23385

Ήλεκτρονικό Ταχυδρομείο (e-mail): vor.vima@imdpk.gr

Έκδότης - Ύπεύθυνος κατά τόν Νόμο: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτης κ.κ. ΑΝΔΡΕΑΣ.

Διευθ. Συντάξεως: Δημ. Καλλιακμάνης. Ύπεύθυνοι Ύλης: Χρ. Σιχλιμπίρης, Γ. Έξαρχος.

Σύμβουλος Έκδόσεως: Άπ. Σουτόπουλος. - Νομικός Σύμβουλος: Άθ. Κίτσιος

Είδικοί Συνεργάτες: Άπ. Π. Παπαθεοδώρου, Κ. Χολέβας, Ιωάν. Παπαφλωράτος.

Έκτύπωση - Ήλ. σελιδοποίηση-Βιβλιοδεσία: Veneto A.B.E.E.: Τηλ.: 26510 85333

Τό «Βορειοηπειρωτικών Βήμα» εκδίδεται και κυκλοφορεί δωρεάν.

Έπειδή, όμως, τα έξοδά του είναι πολλά, γι' αυτό κάθε οικονομική ένίσχυση γίνεται εύχαριστως δεκτή ή με Ταχυδρομική Έπιταγή (441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ) ή στον λογαριασμό 386/296059-16 της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ. Όσοι έπιθυμούν να λαμβάνουν τό «B.B.» στο σπίτι τους ή στην έργασία τους, μπορούν να στείλουν τα στοιχεία τους: ή με έπιστολή τους στην διεύθυνση 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ, ή στην ήλεκτρονική διεύθυνση vor.vima@imdpk.gr ή έπικοινωνώντας στο τηλέφωνο 26550 25029 (π. Χερουβείμ).

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)

στην ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ IBAN: GR 780110386000038629605916